
S E V G İ L İ OKUYUCULAR

İNSANLIK camiası olarak hepimiz daha ileri realitelere geçiş için bir liyakat sınavından geçmekteyiz. İtibar ettiğimiz değerler anlamını yitirmektedir. Güvendiğimiz kurumlar sallanmaktadır. Artık hiçbir sorun yerel boyutta kalamamaktadır. Her şey her şeyi etkilemektedir. Bir yerdeki yangın her yere yayılmakta, her şeyi sarmaktadır. Artık insanlık camiası olayları yönlendirememekte ancak olaylar tüm insanlığı yönlendirebilmektedir. Bunlara kısaca şoklar diyebiliriz. Genellikle şoklar insanoğlunun beklemediği ve üstesinden gelmekte bir hayli zorlandığı olgulardır. Ancak, “Tüm bunların amacı ve hedefi ne olabilir?” sorusunun cevabı araştırmaya değerdir.

Bu gerilim alanlarının temel hedefi insanlığı ortak bir alana doğru sürüklemek ve bu ortak alanda birleşmeleri için zemin ve fırsat yaratmaktır. İnsanlık olarak ortak evimizde birlikte yaşayabilmek için önce bunu tersinin üzerimizde yarattığı halleri yaşıyoruz. Çünkü henüz kendi irademizle bir birlik oluşturacak liyakate erişemedik. Dünyanın içinde bulunduğu belirsizlik ve kaos bunun en net göstergesidir. Ruhsal İdareci Planlar bizlere, talep ettiğimiz ve alışık olduğumuz şekilde yardım etmektedirler. Bunlar kendi attığımız adımların sonucu olarak ortaya çıkan epröv alanlarıdır. İnsanoğlunun açlık ve susuzlukla sınanarak terbiye edilmesi henüz bitmemiştir. Daha doğrusu bunu insanlık kendisi bitirememiştir. Aç gözlülüğün hakim olduğu bir realite içerisinde de bitmesi zordur. Ancak bu şuarsuzluk hali içinde insanoğlu kendisine zorluklar yaratmaktadır.

Görünen o ki her türlü değeri, bilgiyi, malı, makamı paylaşmak ve bölüşmek insanlığın önündeki liyakat hedefidir. Bir diğerine saygı gösterilmeden yapılan ve paylaşılmadan kullanılan hiçbir şeyin sürekliliğinin olmadığı ve olamayacağı açıkça görülmektedir. Bugün egosunu dizginleyerek kendine çekidüzen verebilen, paylaşmasını öğrenebilen bir insanlık için, yarın yukarının uzun zamandır paylaşmayı beklediği pek çok üstün nitelikli olgu ve bilgi bizleri beklemektedir. Bu liyakate hep birlikte ulaşmak son çaredir.

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür

K. Levent KOSOVA

Genel Yayın Yönetmeni

Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu

Cemal GÜRSOY

Çeviri ve Redaksiyon

Yasemin TOKATLI

Grafik Uygulama

Arif Ümit YILMAZ

Erkan TURAN

Kapak

Ferda GÜRSOY

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı

Kurtiş Matbaacılık

ISSN 1302-0676

MART 2009 Sayı: 590 Cilt: 50

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve havale gönderileriniz için Ruh ve Madde Yayınları P.K. 9 80072 Beyoğlu İstanbul adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6200604-4
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

Kitap sipariş etmek isteyen okuyucularımızın sipariş tutarının üzerine yurt içi %25, yurt dışı %40 PTT ücretini eklemeleri rica olunur. Lütfen havale kağıdı veya posta çekinin arkasına istediğiniz kitapların adını yazınız ya da faks veya telefonla Vakıf Merkezine bildiriniz. Dileyen okuyucularımız internet adresinden de kitap ya da dergi sipariş edebilirler. Ödemeli gönderimiz yoktur.

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.ruhvemadde.com>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:

Arka Kapak (renkli)	250 USD
Ön Kapak İçi	100 USD
Arka Kapak İçi	100 USD
İç Tam Sayfa	75 USD
İç Yarım Sayfa	50 USD

İçindekiler

- 4 **Realite-Spatyom Dünyası** Ergün Arıkdal
- 10 **Tanrı'nın Varlığının Bilimsel Kanıtı: Amit Goswami ile Söyleşi**
Craig Hamilton
2. Bölüm
- 15 **Kıyamet**
Sadıklar Planı'ndan Alıntılar
- 16 **2. İstanbul Parapsikoloji Konferansı "Ruhsallığın Bilimi"**
3. Bölüm
- 19 **Hakikat**
Akış
- 20 **Diyetler Niçin Başarısız Olur?** Dr. Judith Orloff
- 24 **İngelemenin İyileştirici Gücü** Fadime Emir
1. Bölüm
- 28 **"Mükemmel Değilsem, Yaşamaya Değmez" Bir Geçmiş Yaşam Vakası Çözümlemesi** Thomas Paul, M.C.P.L.T.
2. Bölüm
- 34 **Uygulamalı Felsefe Okulu**
Haber
- 36 **İyileştirici** Edward C. Whitmont
- 40 **Bedende Olma İstekliliği ve İsteksizliği: İçer Çekilme Eğilimindeki İnsanlarla Çalışmak** Hans TenDam
3. Bölüm
- 42 **Psi'ye Sahip Olmak İçin Psişik Bir Deneyim Yaşamak Gerekli midir?**
John Palmer
2. Bölüm
- 48 **Cinsel Travmalar ve Regresyon Terapisi**
Hazırlayan: Tülin Etyemez
1. Bölüm
- 51 **Olağanüstü Enerjiler** Serge King
1. Bölüm
- 54 **Duyularla Doğrulan Dünya: Pozitivizm ve Teknoloji Doğrultusunda Us ve Varlık Durumuna Bakışlar** Aytuğ A. Şentürk
4. Bölüm
- 63 **Etkinlikler**

REALİTE

Spatyom Dünyası

Ergün Arıkdal

1. Bölüm

DÜNYADA ne yaparsak yapalım, nereye ulaşarsak ulaşalım, hangi istekle neleri benimsersek benimseyelim, sonunda eskilerin dediği gibi, iki kapılı bir ev, birinden gireriz, öbüründen çıkarız. Girdiğimiz yeri biliyoruz, evin içini de tanımaya çalıştık ama çıktığımız yerde ne var? Öbür tarafa, başka bir yere çıkarıyorlar. İşte orayı da buradan elimizden geldiği kadar şuurlu bir şekilde kavrayabilir, anlarsak, orada da aynı şeyler devam eder.

Maddesiz bir ruh söz konusu değildir.

Maddesiz ruhlardan oluşmuş bir alem de yoktur. Hep kullandığımız spatyom sözcüğü, ruhsal bir alem uzayı manasına gelir. Ruhların yine maddesel birtakım zarflar içerisinde buldukları bir mekan, bir uzay manasına. Yoksa şu bizim bildiğimiz yıldızlar aleminin meydana getirdiği uzay manasında değil spatyom.

Spatyom Maddesiz Bir Ortam Değildir

SPATYOM KELİMESİ, *içerisindeki bütün vibrasyonel değişiklikleri, bütün imkanları, planları vs. ile, ruhsal düzeniyle beraber bir anlam taşır. Ve spatyom maddesiz bir yer değildir. Yani biz kaba fizik maddeden, şu gördüğümüz, bildiğimiz, duyularımızla kani olduğumuz, realitesini anladığımız bir fizik plandan duyularımızla kavrayamayacağımız fakat yine de fevkalade büyük sonsuz bir realite olan spatyoma intikal ediyoruz.*

Geçtiğimiz yer de maddesel bir dünyadır. Çünkü ruh varlığının maddesiz olarak herhangi bir şekilde tezahür etmesi mümkün değil. Her şeyimizle bir maddesel formasyon içerisinde gelişmek zorundayız. Oluşumuz böyledir. Tezahür ediyorsak, bir yerde görüntü halinde, bütün nitelikleriyle beraber kendi varlığımızı ortaya koyabiliyorsak, bu durum, maddedeki değişikliklerle olmaktadır. Maddenin çeşitli formlara girmesiyle meydana gelmektedir.

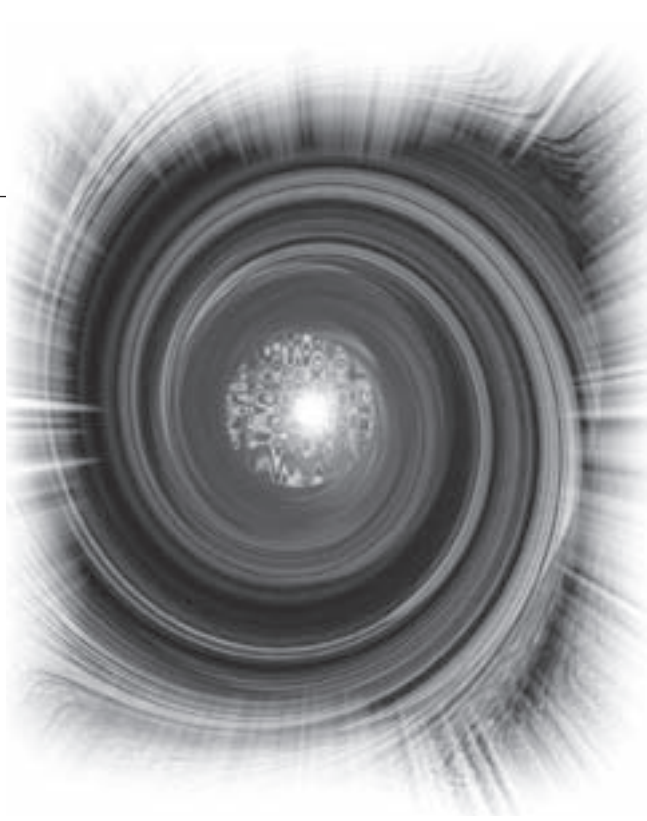
Bu bakımdan ruh alemi çok fantastik, bizimle hiç ilgisi olmayan, kendi varlığımızın,

---

şuurumuzun dışında herhangi bir yer değildir. Şu anda da biz ruh dünyası içerisindeyiz. Enkarne olmuş olan ruhlar olarak bedenle beraber bulunuyoruz. *Fizik dünya diye ayırdığımız nesne de esasında bir ruh dünyasıdır.* Ruhların enkarne olduğu, tezahür ettiği bir yer; bedenler halinde tezahür etmişiz. *Herkes kendi yapısına, kendi mizacına, tekamülünün kendisine getirmiş olduğu bilgisine uygun olarak bir forma bürünmüştür ve o formu da fevkalade yüksek bir imajinasyonla her an hiç değişmeden muhafaza edebilecek güçtedir.* Yoksa her altı ayda bir suratımızın şekli değişmiyor, vücudumuzun şekli de değişmiyor. Demek ki müthiş bir imajinatif yaratılış, biçimlendirme, forma sokma var. Biz onunla o kadar özdeşleşmişiz ki, ilk verdiğimiz şekil sonuna kadar bütün ana karakterlerini muhafaza edebiliyor ve hatta genetik bir tarzda bir miras söz konusu da olabiliyor evlatlarda, torunlarda.

Demek ki *ruh dünyasını yüksek ve ince tertipte bir madde alemi olarak algulamakta çok büyük fayda var.* Ama biz spatyomun bütün maddesel tabiatını tam olarak bilebiliyor muyuz? Katiyen, hiçbir varlık spatyomun maddesel tabiatını tam olarak bilemez, bilememiştir. Çünkü o sonsuzluk halinde bulunan bir şeydir. Onun bütün niteliğini ancak sonsuz olan bir varlık bilebilir. O sonsuz varlığa da Tanrı ismini, Yaradan ismini veriyoruz. Ancak O, kendi yaratığı bu spatyomun bütün maddesel tabiatı hakkında bilgiye sahip olabilir.

Acaba spatyoma geçmek, ölmek ne demektir? Bu, bedenle olan ilişkinin tamamen kesilmesi anlamına gelir. Bazen de arızı olarak kesilmeler vardır. Örneğin, ölüme yakın deneyimlerde bir bakıma beyin baskısı ve maddesel

bazı bağılıklar kenara itilir. Ve beyin aracılığı, yani onun enformasyon alma niteliği ortadan kalktığı anda doğrudan bilgi edinme hali başlıyor. Ve fiziksel bütün imkanların ötesinde daha geniş imkanların ortaya çıktığını görüyoruz. Bunlar zaman ve mekan içerisindeki birtakım değişiklikler olabiliyor. Nitekim ölüme yakın deneyimlerle ilgili olayların gerçek yapısında beyin baskısının olmaması vardır. Onların hiçbirisi beyin bir mahsulü değil. O olaylar beyin bir yaratışı olsa, ifade edilen tarzda olmaz. Beynin yaratmadığı, beyin ilgisi olmayan, beyin baskısının tamamen kalktığı zaman birbirinin benzeri, birbirini şahit tutan ve birbirini dengeleyen, tasdik eden bir yığın olay söz konusudur.

Elbette ruhun gelişimine göre de bu bağlardan çözülme hızı var. Herkes aynı şekilde ölmez. Herkesin ölüm şekli değişiktir. Bunu tayin eden husus nedir, ne belirliyor bunu?

Her ölmek ölmek değildir. Nitekim İsa Peygamber insanların dünyadan

ayrılışlarını ölüm şeklinde vasıflandırmamıştır. O doğrudan doğruya Baba'nın ülkesine, gökyüzündeki büyük krallığa, yüceliğe bir doğuş olarak ifadelendiriyor. Ama Musevilikte ortaya çıkmış olan ve tozdan geldin, toza gidersin gibi doğrudan doğruya gözleme dayanan, yani insanoğlunun mezara konması, organik yapısının zamanla çürüyüp dağılması, toprağın içerisinde eski unsurlarına ayrılması manasında olan ifade bir inanç haline getirilmiştir. Buna göre her şey dünyada başlar, dünyada biter. Ne yaparsan burada yaparsın.

Eşkoşmalarımızın İmajinatif Yaratmaları

BU GİBİ düşünceler, bedenli halden insan şuurunda derin izler bırakır. Bunlar birtakım bağlar meydana getirir. Bu bağlar fizik plana olan bağlılığın bir ifadesidir. Fizik plana bağlılık demek fizik duyuların size tanıtmış olduğu birtakım kıymetlerle kendinizi özdeşleştirmeniz demektir. Eşkoşmak ruhun bedeninden ayrılması esnasındaki bütün handikapların başıdır.

Bütün iç duygular objektif birer varlık halinde ortaya çıkar. Bu bütün iç duygular ile, biraz evvel söylediğim bağlar arasında müthiş bir bağlantı vardır. Burada eşkoştığımız her şey, bütün ihtiraslarımız, bütün isteklerimiz, hatta sevgilerimiz,

sevdalarımız, aşklarımız, maddesel bağlılıklar, kıymetler, müzikti, şiirdi, sanattı vs. hepsi bir bağlılıktır, hepsi bedenden ayrılmaya engel olabilir. Bunlar bedenden daha hızlı ve latif bir şekilde ayrılıp intikal edilen yere uyum sağlamak bize köstek olabilecek durumlardır.

Albert Pauchard'ın güzel tebliğleri var. Mesela Pauchard, kendisinin de hayatta tanıdığı bir zatı spatyomda karşılar. Bu zat bir papazdır. Kendine göre bir insan. "Aynen dünyadaki gibiydi, redingotu üstündeydi, başında özel şapkası, elinde de İncil'i tutuyordu. O munis yüzüyle onu karşıladım," diyor. Kendisini bu şekilde görüyordu. "Benimle karşılaşınca şaşırды ve siz burada ne arıyorsunuz, dedi." Adeta Pauchard orada onu karşılayan, ona mihmandarlık yapar bir durumda. Elindeki İncil'i bazen kayboluyor, bazen tekrar eline geliyor. Şapkası bazen kayboluyor, sonra tekrar ortaya çıkıyor. Burada bir otomatik imajinasyon olayı var. Kendisini o şekilde tasavvur ediyor, şapka ve elinde İncil'ile tasavvur ediyor ve öyle görüyor. Yani kendi varlığında bulunan imajinasyonu aynen kendi astral bedenine de gösterebiliyor. Bunlar mümkündür, nasıl istiyorsanız öyle görünürsünüz veya kendinizi öyle gösterebilirsiniz.

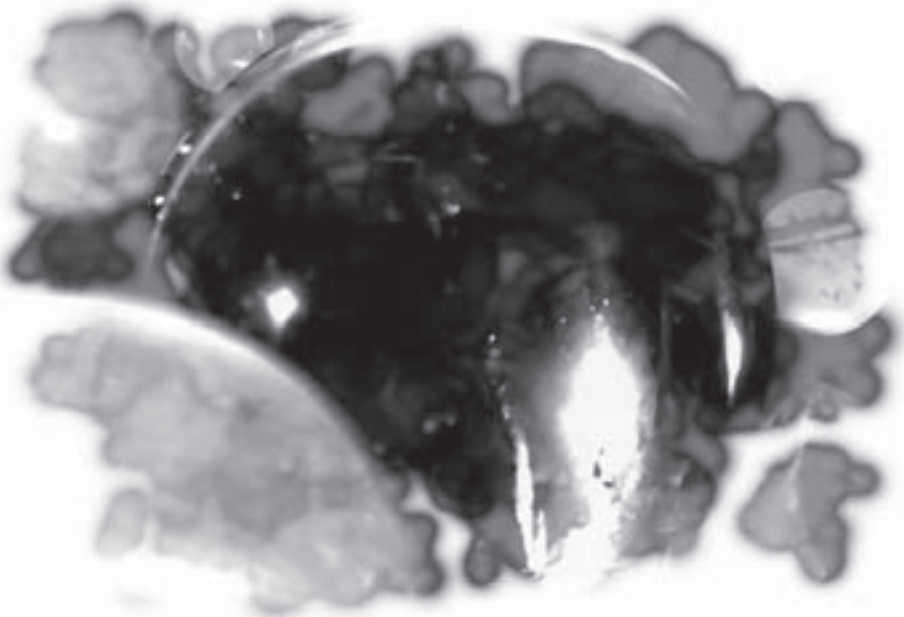
Serbestleşen Duyu ve Eğilimlerimiz

BUNLAR spatyomda olan özel durumlardır, çünkü spatyom maddesinde bu tarzda büyük bir yetenek vardır: İnsan düşüncesinin emri altındadır. Nasıl düşünüyorsunuz, nasıl şekillendiriyorsanız, derhal o şekle girer spatyom maddesi. Dünya maddesinde bu çok zor iş. Biz bir sürü iş yapıyoruz, kırıyoruz, biçiyoruz, döküyoruz, ondan sonra bir şekle sokuyoruz. Bir heykelin yapılışını düşünün, bir yemeğin yapılışı bile zordur. Orada istediğiniz yemeği yapabilirsiniz.

İşte yükseğiyle alçağıyla, menfisiyle müspetiyle beraber bütün iç duyularımız aynı zamanda bizim bağlanma noktalarımızı oluşturuyor. *Spatyom maddesi bir düşünce iradesine, düşünce darbesine, bir imajinasyona derhal uyum sağlar ve şekil alır.* Orada da objektif birer nesne haline geliyor bütün düşünceler. Sizin sevginiz mi vardı, kininiz mi vardı, nefretiniz mi vardı, dünyaya bağlı hırslarınız yarım mı kaldı, o duygular, insanların

kendi çevrelerinde derhal bir plan oluşturur. Onlar sizin karşınıza dikilir. Esasında bunlar mevcut değil. Bunlar sizin için mevcut olan ve bizzat varlığın kendi yarattığı hususlardır. Fakat *o duygular, yaşamaktayken varlık tarafından geliştirilmiş olan birer küçük enerji birikimleridir.* Ve bu enerjiler kendi aralarında birer bağlantıyla erimediği için, daha üstün enerjilerin içine katılmadığı için birer hüviyet kazanarak birey olmuşlardır. Dolayısıyla onlar şimdi orada ortaya çıkmak, kendi bireyselliklerini size tanıtmak zorundadır. Merkezde siz olsanız, çevre plan halinde, yoğun bir aura halinde ruhu adeta sarıyor ve hapsediyor.

O iç duyguların içinde iyi olanları, kötü olanları vardır. İyilik ve kötülüğü izafi manada ele almıyoruz. Gerçekten vicdani olan, sevgiye bağlı olan, büyük yardımlaşma ve dayanışma yasasına uygun olan, sebep netice bağlantılarına göre daima artan birtakım faaliyetler vardır. Bunların çoğu pozitif değer kazanır. Bir de bunun tamamen tersi olanları vardır. Ve böylece bir kompleks hayat meydana geliyor. Biz orada hem sıcak, hem soğuk aynı

anda yaşar vaziyette oluruz. Yeryüzünde olduğu gibi.

Kendiliğinden imajinasyon meselesi çok önemli bir şeydir. Bunun önüne geçmeniz mümkün değil. “Yeryüzünde imajinasyonumu geliştirmek yoluyla acaba ruhsal dünyaya, öte dünyaya geçtiğim zaman imajinasyon meleke mi yönlendirebilir miyim? Kendim onu idare edebilir miyim? Dolayısıyla beni üzecek, beni sıkıntıya sokacak olan imajinatif faaliyetlere engel olabilir miyim?” diye bir metapsişik düşünceye ulaşmak mümkündür fakat bu kendiliğinden imajinasyon melekesini biz asla kontrol edemiyoruz. Zaten spontane olması itibarıyla bizim irademize bağlı olan bir şey değil. Bu bizim *serbestleşen duyu ve eğilimlerimizin imajinasyon ile canlanmasından* ibarettir. Ama bu duyu ve eğilimleri ortadan kaldıracak, imajinasyon zaten bunları kullanmaz. Dolayısıyla herhangi bir handikapla karşılaşmayız. Ama duyu ve eğilimlerimizi ortadan kaldırmamız ne mümkün. Kim söyleyebilir, “Ben falan duygumu ortadan kaldırdım, falan eğilimimi yok ettim?” Muhakkak

bir şeyi başka bir şeyin yerine ikame ettirmişizdir. Yani aslında aynı eğilim sürmeyebilir fakat onun yerine başka bir şeyi koymuşuzdur. O eğilim biraz şekil değiştirmiştir, yine devam etmektedir. Bunu kaldıramadıktan sonra kendiliğinden imajinasyonun da ortadan kalkması mümkün değil. O halde hepimiz böyle bir yere intikal ettiğimiz vakit, vakti saati geldiğinde muhakkak etrafımızda kendimizin yaratmış olduğu bir dizi sahneyle, öbek öbek sıralanmış bir yığın olayla, duyu ve eğilimlerimizi sembolize eden varlıklarla karşılaşırız.

İmajların etkisine kapılmak, tecrübe ve görgüsü az, geri seviyeli olmak demektir. Eğer dünyada iken eşkoşma meselesini kendimize göre halledebilmişsek, bir nispette, bazı şeyleri anında durdurabiliyoruz. Kendimizle eşya ve duygular arasındaki bağlantıyı bir ve aynı şey olmaktan çıkarabiliyorsak, yani kendimizi sırf müzik, sırf resim görmek, kendimizi sırf sevgi görmek, yazar, asker görmek, kendimizi para görmek, kendimizi güzel görmek, kendimizi şöhret, kuvvet, kudret görmekten

vazgeçebiliyorsak, bu özdeşleşmelerin kısmi de olsa yavaş yavaş önüne geçebiliyorsak, giderek daha öz kendimiz haline gelebiliyorsak, yapma, uyduruk niteliklerden kendimizi kurtarabiliyorsak, emin olun ki imajların etkisine kapılmaktan da öbür tarafta kurtuluruz. Bu ise kendi iç huzurumuzun, spatyom hayatımızın çok dengeli, çok hareketli ve hatta tam hedefine uygun bir şekilde olmasını sağlamak demektir. Giderek bu sizin kendi cennetinizi veya kendi cehenneminizi ya da kendi arafınızı, ikisinin arasında bulunan o hali yaratmak demektir.

Cennet de Bizde Cehennem de

BURADAN şu sonuç da çıkacaktır ki, *İnsanlar kendi cehennemlerini ve kendi cennetlerini kendi yanlarında taşırlar.* Gittiğiniz mekanda kat be kat bir özel cennet veya özel bir cehennem yeri aramayın. Cehenneme gitti, cehennem yedi katmış da, aşağıya doğru merdivenlerle indikçe harareti artarmış vs. böyle değil. Tabii, bunlar da bunu anlatan insanın bir özdeşleşmesidir. Ona da o şekilde bilgi verilmiş ve o bilgiyle o şekilde özdeşleşmiş, onunla eşkoşuyor. Ona göre cehennem o şekildedir, cennet de bu şekildedir.

Cenneti ve cehennemi, yani o ıstırap ve mutluluk halini biz kendi yanımızda taşıyoruz. Bizim kendi içimizdedir, vicdanımızdadır, şuurumuzdadır veya şuuraltıımızdadır. Ruh dünyasına geçtiğiniz zaman bir kapı açılıyor, işte burası cennet, gir içeri, işte burası cehennem gir içeri tarzında bir yerden ziyade, o yer bizim içimizdedir. Bizim içimizde açılan bir kapıdır o. Bütün

duygu ve eğilimlerin, iyilik yönünde kötülük yönünde, her ne olursa olsun bütün hareket noktası, gene varlığın kendisinde gerçekleşmektedir. *Bütün işlem bizde başlar ve bizde biter.*

Kuran, “Orada ebediyen kalacaklardır,” der. Buradaki ebediyet sözü ile zaman kavramının yok olduğunu anlatmak istiyor. Anladığımız manada zaman kavramı yoktur ruhsal dünyada. O bize kalmış bir şey. Biz orada ebediyen, aynı merkez etrafında, aynı duygular, aynı eğilimler etrafında sonsuzcasına kalabiliriz, imajinasyonumuz bize bunu gerektirir. Sonsuzca o hal içerisinde kalırız. Hiç kimse gelip de, “Yeter artık çok acı çektin, gel seni biraz bu tarafa götürürelim, al sana bir tas su, iç de için soğusun,” demez. Böyle bir şey yok. *Orada varlığın kendi iradesi, kendi isteği her şeye hakimdir.* Ta ki kendi iç hesabını, bütün hareketlerinin bir denetimini yaptıktan sonra kendisinde doğru olan bir kıyas ortaya çıkıncaya kadar. Doğru kıyas ortaya çıktıktan sonra bir anda başka bir zamana tabi olur. Yani ebediyen orada kalırlar. Ölen kişi bir Arapsa her gün buz gibi sular, banyo, serinlik, tazelik vs. canı ne istiyorsa cennette onunla karşılaşacaktır. Yahut bir Eskimoysa o da güneş ister, sıcaklık ister, çünkü ilikleri mahvolmuş soğuktan. Tamamen Arabın tersine. Güneşi bol, çöl, sıcak, ter içinde olan bir Arap için tersini söyleyeceksin. Hurmalar altında, gölgelik, şıldır şıldır nehirler akacak vs. Bu bile bize çok esaslı bir bilgi veriyor ki, *orada varlığın tamamen kendi ihtiyaçlarına, kendi imajinasyonlarına göre cennet veya cehennem meydana geliyor.*

(Devam Edecek)

Tanrı'nın Varlığının Bilimsel Kanıtı: Amit Goswami ile Söyleşi

Craig Hamilton

2. Bölüm

WIE: Öyleyse, başka birkaç kişi tarafından da savunulan görüş açınıza göre, bunu gerçekten anlamak için kişinin aşkın boyut fikrini ortaya çıkartması gerektiği çok açık, diyorsunuz.

AG: Evet, öyle. Berkeley'deki California Üniversitesinde fizikçi olan Henry Stapp, 1977'de yazdığı makalelerden birinde, uzam ve zaman dışındaki şeylerin uzam ve zaman içindeki şeyleri etkilediğinin son derece açık olduğunu yazdığını söylemektedir. Kuantum nesnelere uğraşırken, kuantum fiziği dünyasında meydana gelenin bu olduğuna dair hiç şüphe yok. Şimdi, tabii ki, meselenin özü, şaşırtıcı olan şey şu: Bizler zaten hep kuantum nesnelere uğraşıyoruz çünkü kuantum fiziğin her nesnenin fiziği olduğu ortaya çıktı. İster mikro ister makro olsun, kuantum fiziği sahip olduğumuz tek fizik. Dolayısıyla, fotonlar, elektronlar, submikroskopik nesnelere için daha barizmiş gibi görünmesine rağmen inancımız o ki, gerçekliğin tamamı, tezahür etmiş her şey, tüm madde aynı yasalarla yönetilmekte. Ve durum böyleyse, o zaman bu deney bize dünya görüşümüzü değiştirmemiz gerektiğini söylüyor, demektir çünkü bizler de kuantum nesnelere.

WIE: Bunlar, pek çok insana ilham veren hayranlık uyandırıcı keşifler. Fizik ve mistisizm arasında bağlantı kurmaya girişen pek çok kitap yayınlandı zaten. Fritjof Capra'nın Fiziğin Tao'su ve Gary Zukav'ın Dans Eden Wu Li Ustaları gibi kitaplar pek çok insana ulaştı. Ancak siz kendi kitabınızda, tüm bunlara kendinize has bir katkıda bulunduğunuzu düşündüğünüz şeyin hala ele alınmadığından söz ediyorsunuz. Bu alanda yapılmış olanlardan farklı olarak ne yaptığınızı anlatır mısınız?

AG: Bunu sorduğunuza sevindim. Bunu netleştirmek lazım ve elimden geldiğince açıklamaya çalışacağım. Fiziğin Tao'su gibi ilk eserler bilim tarihi açısından çok önemlidir. Ancak bu ilk çalışmalar, insan varlığının ruhsal unsurunu

desteklemesine rağmen, yine de materyalist dünya görüşünü temel almaktadır. Başka bir deyişle, her şeyin maddeden oluştuğunu söyleyen maddesel gerçekçilerin görüşlerine meydan okumadılar. Bu görüşe, bu erken tarihli kitapların hiçbirinde karşı çıkılmadı. Aslında, kitabım buna doğrudan karşı çıkan ve yine de bilimsel dilde ciddi ve özenli açıklamalar yapan ilk çalışmadır. Başka bir deyişle, şuurun varlığın temeli olduğu fikri, elbette ki psikolojide, ama yalnızca kişilikötesi psikolojide mevcuttu ama kişilikötesi psikoloji dışında kalan hiçbir bilimsel gelenek ve hiçbir bilimci bunu bu kadar net görmemekteydi. Bu fikri kuantum fiziği içinde görüp tanımak ve şuurun varlığın temeli olduğunu kabul edersek kuantum fiziğinin tüm ikilemlerinin çözümlenebileceğini anlamak bana kısmet oldu. İşte bu yüzden, bana özgü bir katkı diyorum ve şüphesiz bu, düşünce sistemi değiştirecek bir potansiyele sahiptir çünkü artık bilimi ve ruhsallığı gerçekten entegre edebiliriz. Şöyle diyelim, Capra ve Zukav'ın kitapları çok iyi olmalarına rağmen, temelde materyalist düşünce sistemine dayandıkları içindir ki düşünce sistemi değiştiren türden değillerdi ve ruhsallık ile bilim arasında herhangi gerçek bir uzlaşma da içermiyorlardı. Eğer her şey nihayetinde maddesel ise, nedensel tesir de maddeden kaynaklanmalıdır. Dolayısıyla, evet şuur kabul edilmiştir, ruhsallık kabul edilmiştir ama yalnızca bir nedensel epifenomen, ikincil bir fenomen olarak. Ve epifenomenal bir şuur çok iyi değildir. Yani herhangi bir şey yapmamaktadır, demek istiyorum. İşte, bu kitaplar ruhsallığımızı

teslim etmekle beraber, bu ruhsallık nihayetinde bir tür maddesel etkileşimden kaynaklanıyordu.

Ama bu, İsa'nın sözünü ettiği ruhsallık değildir. Doğulu mistiklerin coşkuyla anlattıkları ruhsallık değildir bu. Bir mistiğin tanıyıp da, "Şimdi gerçekliğin ne olduğunu biliyorum ve bu, bir kişinin taşıyabileceği tüm mutsuzluğu alıp götürüyor. Bu sonsuz, bu neşe, bu şuur," diyerek anlattığı ruhsallık değildir bu. Mistiklerin dile getirdiği bu türden coşkulu bir cümle, epifenomenal şuura dayanarak ifade edilemez. Böyle bir cümle ancak kişi, varlığın ta kendisinin temelini tanıdıysa, Var Olan Her Şey'i doğrudan idrak ettiyse sarf edilebilir. Şimdi, epifenomenal bir insan böyle bir idrake erişemezdi. Her Şey olduğunuzu idrak etmeniz hiçbir anlam ifade etmezdi. Bunu söylemek istiyorum.

Dolayısıyla, bilim bu materyalist dünya görüşü temelinde durduğu sürece, ruhsal deneyimleri beyindeki kimyasallar açısından açıklayıp aralarında ne kadar koşutluk kurmaya uğraşınız da, aslında eski düşünce sisteminden vazgeçmiyorsunuz, demektir. Ancak bilimi, şuurun tüm varlığın temeli olduğuna ilişkin ruhsal fikre dayandırdığınızda, eski düşünce sisteminden vazgeçer ve ruhsallıkla tam olarak uzlaşırsınız. Kitabımda yaptığım da buydu ve bu sadece bir başlangıç. Ama bu durumu tanıyıp kabullenen başka kitaplar da var artık.

WIE: Öyleyse, fikirlerinizi destekleyen başkaları da var?

AG: Ortaya çıkıp aynı şeyi kabul etmeye başlayan, yani kuantum fiziğini açıklamak ve ayrıca bilimi gelecekte de geliştirebilmek için bu görüşün gidilecek doğru yol olduğunu

söyleyen insanlar var. Başka bir deyişle, günümüz bilimi yalnızca kuantum paradokslarını sergilemekle kalmadı, bu paradoksal ve de parapsikoloji, paranormal ve hatta yaratıcılık gibi anormal fenomenleri açıklama konusunda gerçekten beceriksiz olduğunu da gösterdi. Algılama veya biyolojik evrim gibi geleneksel konular bile bu materyalist teorilerin açıklayamadıklarını açıklayacak pek çok şeye sahip. Bir örnek vereyim, biyolojide “noktalı dengelenme” denilen bir teori var. Bunun anlamı, evrimin yalnızca yavaş olmakla kalmayıp, ayrıca “noktalama işaretleri” denilen hızlı evrimleşme dönemleri de içerdiğidir. Ama geleneksel biyoloji

bunu açıklayamıyor. Oysa bizler bilimi şuuru, şuurun asıllığını temel alarak yapsak bu fenomende yaratıcılığı, şuurun gerçek yaratıcılığını görebiliriz. Başka bir deyişle, şuurun biyolojide bile, hatta türlerin evrimleşmesinde bile yaratıcı olarak iş görmekte olduğunu gerçekten görebiliriz. Ve böylece, geleneksel biyolojinin açıklayamadığı bu boşlukları dünyanın yaratıcısının şuuru gibi esasen ruhsal olan fikirlerle doldurabiliriz artık.

WIE: Ve bu da akla, kitabınızın “Şuur Maddesel Dünyayı Nasıl Yaratmaktadır” şeklindeki alt başlığını getiriyor. Bunun hayli radikal bir fikir olduğu açık. Sizce bunun gerçekten nasıl meydana geldiğini biraz daha açıklayabilir misiniz?

AG: Aslında, açıklamak en kolay yanı çünkü kuantum fiziğinde, daha önce de söylediğim gibi, nesnelere onları görmeye alıştığımız gibi kesin şeyler olarak görülmezler. Newton bize nesnelere kesin şeyler olduklarını, her zaman görülebildiklerini, belirli hatlar üzerinde hareket ettiklerini öğretmişti. Kuantum fiziği nesnelere hiç de böyle tarif etmez. Kuantum fiziğinde, nesnelere olasılıklardır, olasılık dalgalarıdır. Tamam mı? Öyleyse, onları olasılıktan gerçekliğe çeviren nedir, sorusu ortaya çıkar. Çünkü bizler gördüğümüzde, yalnızca gerçek olayları görürüz. Bu, bizden başlar. Bir iskemle gördüğünüzde, gerçek bir iskemle görürsünüz, olası bir iskemle görmezsiniz.

WIE: Doğru. Umarım öyledir.

AG: Hepimiz öyle olduğunu umuyoruz. Şimdi, buna “kuantum ölçüm paradoksu” denilir. Paradokstur çünkü biz kimiz ki bu dönüştürmeyi yapalım? Çünkü ne de olsa, materyalist düşünce sisteminde bizim herhangi bir nedensel tesirimiz yoktur. Atomlardan ve temel parçacıklardan yapılmış bir beyinden ibaretiz. Öyleyse, nasıl olur da atomlardan ve temel parçacıklardan yapılmış bir beyin, kendisi de bir olasılık dalgasıyken, bir olasılık dalgasını çevirebilir? Kendisi atomlar ve temel parçacıkların olasılık dalgalarından yapılmadığı, öyleyse kendi olasılık dalgasını gerçekliğe çeviremez. İşte buna paradoks denir. Şimdi, yeni görüşe göre, şuur tüm varlığın temelidir. Öyleyse, olasılığı gerçekliğe çeviren kimdir? Şuur çevirir çünkü şuur, kuantum fiziğine itaat etmez. Şuur maddeden yapılmamıştır. Şuur, aşkındır. Düşünce sistemi değiştiren görüşü, yani şuurun

maddesel dünyayı yarattığının nasıl söylenebileceğini anlayabiliyor musunuz? Kuantum fiziğinin maddesel dünyası yalnızca olasılıktır. Tezahür etmiş halde gördüğümüz şeyleri olasılığı gerçekliğe çevirme yoluyla yaratan, şuurdur. Başka bir deyişle, tezahür etmiş dünyayı şuur yaratır.

WIE: Doğrusu, kitabınızın alt başlığını gördüğümde, mecazen konuştuğunuzu düşünmüştüm. Ama kitabınızı okuduktan sonra, bunu ilk başta sandığımdan çok daha harfiyen kastetmiş olduğunuz hissine kapılmaya başladım. Kitabınızı okurken, beni en çok çarpan şeylerden biri de, sizin yorumlayışınıza göre, şuurulu, zeki bir varlığın ortaya çıkma olasılığı noktasına varana dek fiziksel evrenin tamamının yalnızca bir sayısızca evrimleşen olasılıklar aleminde mevcut olduğunu ve tam o noktada, bilinen tüm evrenin, şu ana dek uzanan on beş milyar yıllık tarih de dahil olmak üzere bir anda meydana çıktığı fikriydi. Gerçekten bunu mu kastediyorsunuz?

AG: Bunu tam anlamıyla kastediyorum. Kuantum fiziği de bunu talep ediyor. Aslında, kuantum fiziğinde buna “gecikmiş seçim” denilir. Ve bu kavrama, “kendine gönderme yapma” kavramını da ekledim. Gerçekte, gecikmiş seçim kavramı hayli eskidir. Çok ünlü bir fizikçi olan John Wheeler sayesinde ortaya çıkmıştır ama bence Wheeler, meselenin tamamını doğru biçimde görememişti. Kendine gönderme yapma kavramını dışarıda bırakmıştı. Hep şu soru ortaya atılır: “Evrenin on beş yıldır var olduğu varsayılıyor; şuurun olasılığı gerçekliğe çevirdiği kabul edilecek olursa, nasıl olur da evren bu kadar uzun zamandır var olabilir?” çünkü evreni yaratmış olduğu varsayılan o ilksel ateş topunda,

büyük patlamada hiçbir şuur, hiçbir zeki varlık, karbon temelli varlık, biyolojik varlık yoktu. Ama şeylere bu başka tarzda bakış açısı, kendine gönderme yapan kuantum ölçüm olana dek evrenin olasılık halinde kaldığını söyler, dolayısıyla bu yeni bir kavramdır. Olasılığı gerçekliğe tezahür ettirmek için bir gözlemcinin bakışı elzemdir, dolayısıyla ancak bir gözlemci baktığında, zaman da dahil olmak üzere tüm şey ancak o zaman tezahür eder. Öyleyse, bu açıdan bakıldığında, geçmiş zamanın tamamı da ilk zeki varlık baktığı anda tezahür etmiştir.

Bu fikrin çok zekice ve çok örtülü bir tarzda kozmoloji ve astronomi alanında, “antropik ilke” adı altında gizlenerek uzun zamandır mevcut olduğu ortaya çıktı. Yani astronomlar -veya kozmologlar- arasında evrenin bir amacı olduğu fikrinin giderek güçlendiği ortaya çıktı. Evren öylesine ince ayarlıdır, öylesine çok tesadüf içermektedir ki, evrenin amaçlı bir şey yapıyor, sanki bir noktada zeki bir varlığın ortaya çıkacağı şekilde geliyor görüldüğü muhtemeldir.

WIE: Öyleyse, evrenin evrimleşme tarzında bir tür amaç olduğunu düşünüyorsunuz, yani bir anlamda, meyvesini bizde, insanlarda mı veriyor?

AG: Eh, insanlar evrenin son ürünü olmayabilir ama ilk ürünü oldukları kesindir çünkü o andan itibaren tezahür etmiş yaratıcılık, zeki varlığın kendisindeki yaratıcılık olasıdır. Hayvanlar da kesinlikle zekidir ama bizim olduğumuz anlamda yaratıcı değillerdir. Öyleyse, şimdilik insanlar bir son ürünmüş gibi görünmekte ama nihai zirve bu olmayabilir. Sanırım, daha alacak çok yolumuz var ve daha

meydana gelecek çok evrimleşme var.

WIE: Kitabınızda, kozmosun bizim için yaratıldığını önerecek kadar ileri gidiyorsunuz.

AG: Kesinlikle. Ama zeki varlıkları kastediyorum; tüm zeki varlıklar için yaratıldığını. Ve evren biziz. Bu çok açık. Evren kendinin farkında, ama bizler aracılığıyla kendinin farkında. Evrenin anlamı biziz. Evrenin coğrafi merkezi değil -Kopernik bu konuda haklıydı- ama bizler, evrenin anlam merkezimiziz.

WIE: Evren anlamını bizler sayesinde mi buluyor?

AG: Zeki varlıklar aracılığıyla. Ve bunun, antroposentrik anlamda yalnızca dünyalılar olması da gerekmiyor. Başka gezegenlerde, başka yıldızlarda da varlıklar, zeki varlıklar olabilir -aslına bakarsınız, olduğuna eminim- ve bu da bu teoriyle tam olarak örtüşüyor.

(Devam Edecek)

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

Kıyamet

Celse: 142, 1.2.1971

K İYAMETİ kısaca iki kısımda izah ediniz. Birincisi, varlığın şahsiyle alakalı olarak bir kıyamet; ikincisi, varlıkların şahıslarıyla alakalı bir kıyamet.

Birinci kıyamet, bedenini terk eden varlığın, gerçek ahiret alemine intikalinden sonra, bütün geçmişinin hulasasını ve varlığının asıl dokusunu keşfedecek bir şuur uyanıklığına, yükselişine sahip olması demektir. Burada, bu safhaya gelinceye kadar, gerçekten, varlığın bir hayli meşakkatli yol katetmesi iktiza eder.

İkincisi, her mektebin tedrisi sonunda meydana gelen külli bir şuurlanmadır. Bu şuurlanma daha evvel katedegeldikleri realitelerin, bir hakikat içerisinde birliğe ulaşması demektir. Orada bütün fazlalıklar, bütün hatalı hareketler, düşünceler, ifadeler, bütün hatalı doktrinler, kısaca bütün vasıtalar usulü dairesinde terk edilir ve yüksek bir liyakat içerisinde bir hakikatin sığasına dahil olunur. Yani, gerçek serbest şuura ulaşılır. Bu tip kıyam etmek, uzun devreler içerisinde vuku bulur. Şahsi kıyam etmek, çok daha kısa devreler içerisinde mevzuu bahistir. Burada şu hususu nazarı itibara almalısınız ki, her yeni enkarnasyon sonucu bir kıyamet mevzuu bahis değildir. Belki de birçok enkarnasyonlar sonucu realitelerin hazmından sonra ulaşılan yeni merhaleler, yeni merhalelerin katedilişinden sonra varılan hakikat planları, o varlık için kıyamet, kıyam etmesi, şuurunun yükselmesi, açılması olabilir. Mukaddes kitaplardaki kıyamet böyle anlaşılmalıdır. Jeofizik şartlar ise, her iki nevi kıyametin tamamen dışında bir meseledir ve hiçbir mukaddes kitapta buna ait bilgi verilmemiştir. □

hulasa: öz, özet.

iktiza: lazım gelme, gerekme. işe yarama, yararlık.

intikal: geçiş, anlama, kavrama.

külli: bütün, genel.

mektep: okul.

meşakkat: güçlük, sıkıntı, zahmet.

nazar-ı itibara almak: dikkate almak. önemsemek. göz önüne almak.

nev: tür. çeşit.

sığa: kapasite.

tedris: ders verme, öğretme.

KONFERANS

2. İstanbul Parapsikoloji Konferansı "Ruhsallığın Bilimi"

3. Bölüm

TÜRKİYE'DE ikinci defa 23-24 Mayıs 2009 tarihlerinde Harbiye Askeri Müze'de gerçekleştirilecek olan uluslararası katımlı 2. İstanbul Parapsikoloji Konferansının iki günlük programını ve yapılacak atölye çalışma detaylarını bu yazı dizimizde bulabilirsiniz.

Atölye Çalışmaları

KUANTUM BİLİNÇ, YOGA PSİKOLOJİSİ ve DÖNÜŞÜM
Dr. Amit Goswami ve Dr. Uma Krishnamurthy Goswami

Atölye Formatı: Ders/tartışma, deneysel/egzersiz.

Hedef Kitle ve Ön Koşullar: Herkes katılabilir. Konu hakkında önceden bilgili olma koşulu aranmamaktadır.

Dr. Amit Goswami ve Dr. Uma Krishnamurthy Goswami

kuantum bilinç, aşağı doğru nedensellik, bilim ile ruhsallığın bütünleşmesi, Darwincilik ve akıllı tasarım, geleneksel ve alternatif tıp hakkında konuşacak; yaşamsal enerjinin ve zihinsel niyetin etkinliğini deney yaparak sergileyecekler; yoga dönüşüm psikolojisinin temel kavramlarını sunacak ve olumsuz duyguları olumlu duygulara dönüştürme yöntemlerini deney yaparak gösterecekler.

2. İstanbul Parapsikoloji Konferansı Ajandası		
23 Mayıs 2009 Cumartesi (1. gün)		
10:00 - 10:30	Açılış (BİLYAY Vakfı)	Cemal Gürsoy
10:30 - 11:30	Şamanlar: İlk Bilimsel Araştırmacılar ve İlk Ruhsal Uygulamacılar	Stanley Krippner
11:30 - 12:00	Ara	
12:00 - 12:45	Niyetin Gücü ve Başkasının Yerine Enerji Psikolojisi Teknikleri ile Çalışmalar	Dr. İnci Erkin
12:45 - 14:00	Öğle Yemeği	
14:00 - 14:30	Müzik Dinletisi	
14:30 - 15:30	Kuantum Bilinç	Amit Goswami
15:30 - 16:00	Ara	
16:00 - 16:45	Radyestezi ve Bilimsel Uygulamaları	Ali Seydi Gültekin
16:45 - 17:15	Ara	
17:15 - 18:45	Atölye Çalışması 1 <i>Metapsişik Parapsikoloji</i>	Tarık Arıkdal
	veya	
17:15 - 18:45	Atölye Çalışması 2 <i>Bilincimizin Sınırlarını Keşfetin</i>	Reşat Güner
24 Mayıs 2009 Pazar (2. gün)		
10:00 - 11:00	Günümüze Dek Çağlar Boyunca Bilim ve Mistisizmin Sanatsal Belgelenişi	Charles Winstead
11:00 - 11:30	Ara	
11:30 - 12:15	Psikiyatri ve Bilişsel Sinir Bilimlerinde Kuantum Görüşüne Duyulan İhtiyaç	Dr. Sultan Tarlacı
12:15 - 13:30	Öğle Yemeği	
13:30 - 14:30	Uzaktangörü ve Parapsikolojik Fenomenler	Stephan Schwartz
14:30 - 15:00	Ara	
15:00 - 16:00	Global Şuur Projesi	Roger Nelson
16:00 - 16:30	Ara	
16:30 - 18:30	Atölye Çalışması 1 <i>Kuantum Bilinç, Yoga Psikolojisi ve Dönüşüm</i>	Amit Goswami ve Dr. Uma Krishnamurthy
	veya	
16:30 - 18:30	Atölye Çalışması 2 <i>Herkes İçin Pratik Radyestezi Uygulamaları</i>	Ali Seydi Gültekin

METAPSİŞİK PARAPSİKOLOJİ

Tarık Arıkdal

Parapsikolojinin tarihsel gelişimi, parapsikolojik fenomenlerin farklı bir yorumu.

Bu atölye boyunca parapsikolojinin kısa tarihçesi, parapsikolojinin bir araştırma dalı olarak ortaya çıkışı, günümüzde parapsikolojik araştırmaların durumu ele alınacak ve bir eğitim dalı olarak parapsikolojinin önemi incelenecektir. Ayrıca insanda gözlenen parapsikolojik fenomenlere farklı bir bakış açısının sunulacağı bu atölyede metapsişik açıdan paranormal fenomenlerin nedeni ve yorumuna ilişkin ilginç bilgiler paylaşılacaktır.

BİLİNCİNİZİN SINIRLARINI KEŞFEDİN

Reşat Güner

Sezgisel Yaratıcılık, Olağan dışı Bilinç Halleri ve Bilinçaltının Programlanması

Bilincinizin derinliklerinde neler saklı? Şu an sahip olduğunuz potansiyeli kullanmanıza neler engel oluyor? Kişisel bilinç dışı kolektif bilinç alanına açılan bir

kapı mı? Duyular dışı yeteneklerinizi kullanmanıza engel olan şey nedir? Geçmiş yaşamlara ulaşmak mümkün mü? Yaratıcı sezgiler ve olağandışı yaratıcılık nereden geliyor?

Sezgisel yaratıcılık ve duyular dışı yeteneklere açılan kapı zihnin ve bilinçaltının eğitilmesinden geçmektedir. Araştırmalar, olağandışı yaratıcılık ve duyular dışı yeteneklere sahip bireylerin kolayca farklı bir bilinç hali içerisine girebildiklerini ve zihinlerini belli bir konsantrasyon içerisinde tutabildiklerini göstermektedir. Bu workshopa (atölye) katılarak bilinç potansiyelinizden yararlanabilmenize engel olan zihinsel bariyerler ve sınırlayıcı inançlar hakkında bilgi edinebilir, bilincinizin derinliklerinde saklı yeteneklere ulaşmak için kullanabileceğiniz çeşitli yöntemlerle tanışabilirsiniz.

HERKES İÇİN PRATİK RADYESTEZİ UYGULAMALARI

Ali Seydi Gültekin

Deneysel ve İstatiksel Bir Bilim Dalı olan Radyestezi, cisimlerin yaydıkları ışımaların sarkaç ve çatal çubuk yardımıyla algılanması, ölçümlenmesi ve değerlendirilmesidir. Bu yöntem birtakım olayları ve maddeleri teşhis etmek ve görünmeyen sezgi şeklinde işe yarar hale getirilmesine neden olmaktadır.

Radyestezi, herkesin işine yarayan, çoğunlukla müspet sonuçlar verir. Madenleri, suları, hazineleri, boşlukları, petrol kaynaklarını bir sarkaç ve çatal çubuk yardımıyla bulmak ve bunların miktarlarını, derinliklerini, hatta bileşimlerini dahi tespit etmek mümkündür. Bunları zemin üzerinde olduğu kadar, yönlerine iyi konulmuş bir harita veya fotoğraf üzerinde de bulma olasılığı vardır. Radyestezinin tıpta verdiği sonuçlar ise hayret vericidir. Bir insan veya hayvanın hastalığını oldukça iyi isabetle tayin ve ilaçlarının da tespiti yapılabilir. Hatta bir insanın, kendisini görmeden, o insanın fotoğrafı üzerinden, hastalığının cinsini, yerini ve ilacını söyleyebilmek

mümkündür.

Tarım alanında da radyesteziden önemli faydalar sağlanmaktadır. Toprağın ve tohumların radyasyonları saptanarak, bu toprağa ekilecek fide cinsi, hatta gübre çeşidi bulunmaktadır. Radyestezi yöntemini ofisinizde, evinizde, harita, kroki, fotoğraf üzerinde kullanabilirsiniz. Araziye çalışırken, araç içinde giderken, suyun üstünde, havada uçakta giderken her yerde ve şartta kullanabilirsiniz.

Bu atölye çalışmasında günlük yaşamınızda kullanabileceğiniz, hayatınızı çok kolaylaştıran ve sağlığını güvence altına alan, basit ve çok faydalı radyestezi uygulamaları öğreneceksiniz. □

AKIŞ

Hakikat

Hakikatiniz gücünüzdür.

Hakikat, yapabileceğiniz en özgürleştirici keşiftir.

Ölüm korkusundan uzak olmak, güvensizlikten, sınırlamadan uzak olmak, gerçek siz olmak için özgür olmak- bunlar iç gözlemin ve dürüstlüğün bedelini ödeyerek kazanacağınız ödüllerdir.

İnsan hayatı, hakikatinizin gücünüz, kurtuluşunuz, doyumunuz, amacınız ve yolunuz olduğunu öğreninceye kadar devam eden en zor okuldur.

Buna gerçekten inanabildiğiniz an hayat, olması gerektiği gibi neşeli ve bereketli bir bahçe haline gelir.

Kaynak: *Emmanuel'in Kitabı*, Pat Rodegast-Judith Stanton, Meta Yayınları, 2003.

Diyetler Niçin Başarısız Olur?

Dr. Judith Orloff

BİR PSİKİYATR olarak, aşırı yemek yemek ve obezite konusunda ilk bakışta göze çarpanndan daha fazlasının söz konusu olduğunu biliyorum. Pek çok diyetin başarısız olmasının büyük bir nedeni, geleneksel kilo verme programlarının Çin tıbbında yaşam kuvveti veya *chi* denilen süptil enerjiyi nasıl işlediğimizi hesaba katmayışdır. Süptil enerji bedeni çevreler ve ona nüfuz eder. Sezgili empatlar dediğim duyarlı kişiler, negatif titreşimler tarafından bunaltılmaya yanıt olarak farkına varmaksızın aşırı yemek yerler. Empatlar yalnızca çevrelerindeki enerjiyi duyumsamakla kalmaz, bunları kendi bedenlerine de özümserler. Sizin durumunuz da böyleyse, aşırı yemek yeme dürtüsü baskın çıktığında *Pozitif Enerji* size kendinizi merkezlemeyi ve korumayı öğretecektir.

İşte, obezitenin enerjetik önermesi:

Empatlar zayıfladıklarında daha az korunmayla kaplıdır ve negatif titreşimleri emmek açısından daha korunmasızdırlar. Örneğin, yirminci yüzyıl başlarında inançla şifa verenler, hastalarının belirtilerini emmekten kaçınmak için aşırı şişman olmalarıyla ünlüydüler ve bunun, modern çağın şifacılarının da farkına varmaksızın içine düştükleri bir tuzak olduğunu gördüm: Yemek, çok uygun bir topraklanma aracıdır. Benzer şekilde, hastalarımın pek çoğu onlara fazla gelen büyük veya küçük titreşimlere karşı korunmak için kilo almaktalar. Enerji, bir empatın açlığının köküdür. Negatif titreşimlere duyarlılığımız ister az ister yoğun olsun, bir diyetin başarılı olabilmesi için aşırı yemek yemekten farklı olan başa çıkma stratejileri geliştirmek önemlidir.

Bu konuda yazdığım kitabımda, besinleri kötüye kullanmaksızın negatif titreşimlerle nasıl başa çıkacağınızı gösteriyorum. Öfkeli bir meslektaş veya küresel bir tehdit söz konusu olduğunda, derhal bunları uygulayın. Ve sizin için en iyi sonucu verenleri benimseyin.

Enerjetik Yemeyi Durdurmak için Acil Müdahale

Aşırı yemek yeme dürtüsü başladığında:

* Gerçek bir İhtiyaç için Bağımlılık Oluşturan Açlığı Tanımlayın
Besinleri kötüye kullanmanın bir belirtisi olan bağımlılık oluşturan açlık, enerjetik aşırı yüklemeye verilen bir yanıtır. Özetle, bazı besinleri tıpkı bir uyuşturucu bağımlısı gibi yersiniz ve bu, obeziteye yol açar. Özellikle, tatlı ve karbonhidrat açlığı çektiğinizde, kuşkulanın. (Brüksel lahanası açlığı çekene henüz rastlamadım!) Örneğin, çikolata basit bir zevk olmaktan çıkıp siz onu stresi azaltmak veya bir şeker yüklemesi (ruh haliniz sık değişimler gösterdiğinde şeker girdisini kontrol edemezsiniz ve bu da sizi hasta eder) yapmak için bir ilaç gibi kullandığınızda bir koltuk değneğine dönüşür. Aşırı hevesle yediğinizde stresinizi azaltmak için yersiniz, enerjinizi artırmak için değil. Bağımlılık oluşturmuş besinleri tanımlayın ve bunları sınırlayın.

Gerçek bir besinsel ihtiyaç bu türden bir fırtınalı stres içermez: Negatif enerjilere karşı korunmak amacıyla besinlere yönelik arzu ve özlem görülmez. Gerçek bir ihtiyaç merkezlenmiş bir yerden kaynaklanır,

duygularımızı veya takıntularımızı sakinleştirmekle, sakinleştirici yiyeceklerle alakası yoktur. Besinlerden sağlıklı biçimde beslendiğimiz hissi sakinleşme ve yükselme gibi çalkantılı ruh durumları içermez, daha çok dengeli bir his veya tatmin verir. Gerçek bir ihtiyaç yediklerinizin tadını çıkarmanıza, enerjiyi optimize etmenize izin verir ve obeziteye yol açmaz.

* Bağımlılık Oluşturan Yemek Arzusunu Tetikleyen Enerjetik Stres Etkenlerini Hızla Belirleyin

Kendinize derhal şunu sorun: “Kötü titreşimlere mi maruz kaldım?” Ağzı çok laf yapan bir komşu. Havaalanı güvenliğinden geçmek için zorlu bir uğraş. Annenizden gelen aşırı duygu yüklü bir telefon. Empatları derhal buzdolabını açmaya yönelttiği söylenen olayları “hafifsemeyin”. Paniğe kapılmaktan kaçının. Sebepleri ve sonuçları sakince belirleyin. Negatif enerjinin mağduru olmak zorunda değilsiniz. Mesele, ona bulandıktan sonra kendinizi derhal temizleyebilmenizdedir.

* Negatif Titreşimleri Sisteminizden Dışarı Atmak için Solukum

Hasar tespiti için beş dakika mola! Yavaşça soluk alıp verin. Bildiğiniz gibi, soluma pozitif enerjiyi etkinleştirir ve negatif titreşimleri dışarı salar. Özellikle, bedeninizin herhangi bir kısmı üstünde yoğunlaşmış yoğunlaşmadıklarına dikkat edin. Örneğin, “Negatif titreşimler doğrudan karnıma gidiyor,” veya “zehirli bir uyuşturucu tabancasıyla vurulmuş gibi uyuduğumu hissediyorum,” gibi. Yaralanmaya açık noktalarınızı

belirleyin. Sonra şöyle bir imgeleme uygulayın: “Akciğerlerim oksijeni alıp zehirli karbondioksiti dışarı salarken, ışığı ve netliği içeri alıyorum ve stresi dışarı salıyorum. Canlılığı içime çekiyorum. Korkuyu dışarı salıyorum.” Ben ayrıca, negatif titreşimlerin omurgamın belime yakın kısmındaki omur boşlukları arasından dışarı salındığını da imgeliyorum. Siz de bunu deneyebilirsiniz. Zehirli titreşimleri dışarı salmak, aktif bir temizleme sürecidir. Akışın idaresi sizdedir. Esenlik hissinin her bir santimetrekarenize nüfuz etmesine izin verin. Negatif kalıntılardan tamamen temizlenene dek bu egzersizi tekrarlayın.

* Bağımlılık Oluşturan Yemek Özlemini Dışarı Salmak için Dua Edin
Eğer bir şey yemek için baskın bir dürtünün etkisindeyseniz, hemen dua etme konumuna geçin. Farkındalığımızı kalbinize getirin ve

kendinize şefkat duymayı amaçlayın. Bu aşırı dürtüyle başa çıkmak size imkansız gibi gelebilir ama sorun değildir. Bu sakın durumdayken, kendi yüksek benliğinizden bu dürtüyü sizden çekip almasını rica edin. Hiçbir zihinsel çaba gerekmez. Egonuzun sürece dahil olduğundan feda ederseniz, kalpten istenen bu basit dilek bir mucize gibi iş görecektir. Yaptığımız şey, kozmik açıdan tesirli pozitif enerjiyi çağırıp maddesel-dünyasal negatif bir dürtünün yerini almasını sağlamaktır.

* Bir Duş Alın veya Küveti Doldurun
Negatif titreşimleri çözüp dağıtmanın hızlı bir yolu, suya girmektir. Hareketli bir günün sonunda benim sığınağım, banyomdaki küvettir; trafikte yuttuğum dumanlardan tutun da uzun uçak yolculuklarının yorgunluğuna, kişisel sevimsizliklere dek her şeyi yıkayıp götürür. Siz gevşerken, su sizin üstünüzde çalışır.

Fiziksel bedeninizi ve enerji alanınızı arındıracak simyasal temizleyici özelliklere sahiptir.

* Adaçayı Yakın

Titreşimler görünmezler ama bu, sizin onlar yüzünden yemek yemediğiniz anlamına gelmez. Ofisinizde veya evinizde birinin bıraktığı negatif enerjiyi dengelemesi için adaçayı yakmayı deneyin. Çok sayıda insanla yakın temasta olan hastalarımın çoğunun birkaç kilo vermesini veya almamasını sağlayan bir stratejidir bu. Titreşimler birikir, ortadan kaldırılmadıklarında strese yol açabilir. Birikip kalan süptil enerjilerin bağımlılık oluşturan yemek yeme kalıplarını tetiklediğini fark etmemiş olabilirsiniz ama bu titreşimler bilinçaltı aracılığıyla sizi tüketir. Adaçayı, mekanları arındırmak için kadim kültürler tarafından kullanılagelmiştir. Adaçayı yakın, görünmeyen ama etrafta saklanan negatif titreşimler yüzünden yemek yeme arzusu azalacaktır.

* Çevrenizde Koruyucu Bir Kalkan Olduğunu İmgeleyin

Tepeden tırnağa sizi saran beyaz bir ışık kalkanı olduğunu, negatif enerjilerin bu kalkanı delip enerjinizi tüketemediğini imgeleyin.

* Uyumlanarak Yemek Yiyeğin

Enerjetik ihtiyaçlarınızı doyuran bir beslenme rejimi geliştirin. Yemek yeme sebebinizi güdüleyen enerji, herhangi bir beslenme dogmasından veya lezzetten daha önemlidir; bu, özellikle çocuklar açısından önceliklidir. Ağzınıza ne koyarsanız koyun, bunu enerjimetrenizle ölçün ve sizi gerçekten besleyen veya tüketen şeyleri belirleyin. Enerji açısından besleyici olduğunu deneyimlediğiniz yiyecekler, eskiden onlardan kaçınıyor olsanız da, size çekici gelmeye başlayacaktır.

Beslenme, pasif olunacak bir mesele değildir. *Pozitif Enerji* müdahaleleri, sağlıklı beslenmek açısından aktif bir tutum edinmenizi sağlayacaktır. Zehirleyici enerjinin içinizde yer edinmesine izin vermek zorunda değilsiniz. Beslenme tarzınızın denetimini elinizde tutmak için, günlük kontroller yapın. Negatif titreşimlerin tetiklediği aşırı yeme arzusuna karşı uyanık olun. Verdiğiniz yanıtları gözlemleyin. Göreceksiniz, yemek yeme alışkanlıklarınız değişecektir. □

Yazarın *Positive Energy: Ten Extraordinary Prescriptions for Transforming Fatigue, Stress, and Fear Into Vibrance, Strength, and Love* (Pozitif Enerji: Yorgunluğu, Stresi ve Korkuyu Canlılığa, Güce ve Sevgiye Dönüştüren On Olağanüstü Reçete) adlı kitabından alıntıyı çeviren: Yasemin Tokatlı.

İmgelemenin İyileştirici Gücü

Fadime Emir

1. Bölüm

1980'Lİ YILLARIN başından beri psikonöroimmünoloji alanındaki klinik deneysel araştırmalar, bireylerin içinde bulunduğu psikolojik unsurların; alerji, soğuk algınlığı, kanser, bel, kalça ve akciğer sorunları, mide ve bağırsak problemleri gibi hemen hemen her tür hastalığın oluşmasında rolü olduğunu göstermektedir.

PET, NMR gibi görüntüleme teknikleri ve EMG, biofeedback gibi ölçüm cihazları sayesinde gerek beyin faaliyetleri hakkında gerekse duğu ve düşüncelerin, psikolojik hallerin beden fizyolojisi üzerindeki etkileri hakkında oldukça detaylı bilgiler edinilmiştir. Yine bu bilim dalının yaptığı araştırmalar, zihinsel imgeleme çalışmalarının hastalıkların iyileştirilmesindeki rolünü ve önemini de göstermektedir.

İmgelemenin, yani imajinasyonun sağlık üzerindeki etkisini ortaya koyan ilk isimlerden biri Dr. Martin Rossman'dır. Rossman, 1972 yılından beri çalıştığı kliniklerde hastalarına imgeleme çalışmaları yaptırmış ve elde ettiği bulguları ve çeşitli vakaları kitap haline getirmiştir. Dilimize, *İmgelemenin İyileştirici Gücü* olarak çevrilen eserinde imgelemenin ne olduğu, nasıl yapılması gerektiği ve hastalıkların iyileştirilmesi sürecinde bu yeteneğimizden nasıl yararlanabileceğimizi gayet sade bir dille anlatmaktadır.

Martin
Rossman

Rossman, imgelemenin iyileştirici bir teknik olarak kullanılabildiğini 1972 yılında tanıştığı Dr. Irving Oyle'den öğrenir. California'nın Bolinas sahil kentinde

bir sağlık kliniğinin kurucusu ve yöneticisi olan Dr. Oyle, rutin olarak verilen ilaçların yerine hastalarının gevşemesini ve şifayı zihinlerinde canlandırabilmesini amaçlar. Onların neden hasta olduklarını ve iyileşmek için neler yapabileceklerini söyleyebilecek bir bilge figürüyle sohbet ettiklerini imgelemelerini ister. Oyle'nin çalışmalarından çok etkilenen Rossman Dr. Oyle ile üç yıl birlikte çalışır ve holistik şifa anlayışının önemini kavrayarak imgeleme yoluyla kendisinin de şaşarak gözlediği çarpıcı iyileşme vakalarına tanıklık eder.

1972 yılının sonunda Dr. Carl Simonton ve eşi Stephanie Simonton'un imgeleme yaptırarak kanserli hastaları iyileştirebildiklerini öğrenir ve onların tekniklerini daha detaylı öğrenir. Simontonların yaptığı gayet yalındır. Hastanın gevşemesini ve bağışıklık hücrelerinin sayıca çok, etkili ve güçlü olarak imgelemesini, öte yandan kanserli hücrelerin yalıtılmış, çekinik ve zayıf olarak imgelemesini öngörmektedir. İnsanlar imgeleme sırasında kendi özgün yaklaşımlarını belirlemekte serbesttir. Örneğin, zihinlerinde şövalyelerin düşmanlarını bozguna uğratmasını canlandıranlar da olmuştur, vahşi köpeklerin et parçalarını dişlemesini canlandıranlar da.

Simonton ve meslektaşları zihinsel imgeleme tekniklerini, tıp açısından iyileşmez kabul edilen 159 kanserli hastaya öğretirler. Normalde, bu durumdaki hastalara verilen yaşama süresi on iki aydır. Dört yıl sonra, hastalardan altmış üçü hala yaşamaktadır. Bunlardan 14'ünde hastalığın hiçbir izi kalmamış, 12'sinde kanser gerilemiş ve 17'sinde de

dengelenmişti. Basit bir üşütme bile olsa herhangi bir hastalığa tutulan kişilerin iyileşmeyi temin edebilmeleri için olabildiğince sağlıklı imgeler üretmesi gerekmektedir. Sağlığımız için olumsuz sonuçlar yaratan her inanç ve imge kafamızdan kovulmalı ve düşüncelerimizin yalnızca birer resim olmadığına şuuru varılması gerekmektedir.

Carl Simonton

İmgeleme Nedir?

İMGELEME zihin-beden iletişiminin bir yoludur. İmgeleme sinir sistemimizin önemli bir bölümünün doğal bir dilidir.

İmgeleme, esas olarak görebildiğimiz, işitebildiğimiz, dokunabildiğimiz, koklayabildiğimiz ya da tadabildiğimiz bir düşünce akışıdır. İmge, deneyimlerinizin ya da fantezilerimizin içsel bir temsildir. Zihnimizin bilgileri kodlama, depolama ve ifade etme biçimidir. İmgeleme rüyaların ve hayallerin, anıların ve geçmiş yaşam anılarının, planların, projeksiyonların ve olasılıkların bir yansımasıdır. O; sanatların, duyguların ve en önemlisi de daha derinlerdeki benliğimizin dilidir.

İmajinasyon iç dünyamıza açılan bir penceredir. Düşüncelerimizi, hislerimizi ve yorumlarımızı gösterir. Ancak pencere olmasının

ötesinde de bir anlam taşır.

Yaşamımızı yönlendirebilen ve sağlık durumumuza şekil verebilen bilinçdışı çarpıklıklardan kurtulmamızı sağlar ve bu anlamda bir dönüşüm aracıdır.

İmajinasyon olmasaydı insanlık çoktan ölmüş olurdu. Yeni potansiyelleri değerlendirebilme yeteneği, yani imgeleme sayesinde ateş keşfedilmiş, silahlar yapılmış, ekinler yetiştirilmiş, binalar inşa edilmiş; otomobiller, uçaklar, uzay mekikleri, televizyon ve bilgisayarlar icat edilmiştir.

İmgeleme ve Fizyolojik Değişim

İMGELEMENİN iyileştirici gücü, onun doğrudan fizyolojik etkileri aracılığıyla bilinmektedir. İmgeleme sayesinde bedensel fonksiyonlarımızın çoğunda bilinçli bir etkiyle oluşamayacağını düşündüğümüz değişimleri yaşama geçirebiliriz.

Bedensel fonksiyonlarımızın bir kısmı merkezi sinir sistemi denetiminde ve isteğe bağlıdır. Örneğin, hepimiz elimizi kaldırıp saçlarımıza dokunuruz. İstersek yürür istersek otururuz. Bunlar isteğe bağlı davranışlar olup beynin belli bir bölgesinin denetimindedir. Oysa tükürük salgımızı isteğe bağlı olarak artırıp azaltamayız. Ya da kalp çalışmamızı istemli olarak hızlandırıp yavaşlatamayız. İsteğimiz dışında kalan bu fonksiyonlar otonom sinir sisteminin denetimindedir. Otonom sinir sisteminin faaliyetini istemli olarak etkileyemeyiz ama imgeleme yeteneğimiz sayesinde etkileriz. Yani otonom sinir sistemi imgelemeye tepki verir.

---

*İmajinasyon
iç
dünyamıza
açılan
bir
penceredir.*

Örneğin, gözlerinizi kapatıp gevşeyin. Bir elinizde sarı ve sulu bir limon tuttuğunuzu imgeleyin. Limonu ikiye böldüğünüzü, limonu bir bardağa sıktığınızı ve bardağı dudaklarınıza yaklaştırıp o ekşi limon suyunu içtiğinizi düşünün, tadını ve kokusunu algıladığınızı imgeleyin. Eğer bu imgeleme sonucu dudaklarınız büzüşüp ağzınız sulanıyorsa -ki pek çok insanda bunlar olur- bu otonom sinir sisteminizin imgelemeye tepki verdiğini gösterir.

Biofeedback, hipnoz ve meditasyon üzerine yapılan ve ölçmeye dayalı olan araştırmalar insanın kendi kendini düzenleme kapasitesinin oldukça yüksek olduğunu gösterir. Gevşedikten sonra gerçekleştirilen ve belirli bir noktaya odaklanan imgeleme çalışmalarının; kalp atışlarını, kan basıncını, solunumu, alınan oksijen ve verilen karbondioksit miktarını, beyin dalgalarının ritmini ve derinin elektriksel karakteristiklerini, kan akışı ve ısıyı, mide ve bağırsakların reaksiyonlarını ve salgılarını, cinsel uyarılmayı, hormon düzeylerini, bağışıklık sisteminin işleyişini etkilediği tespit edilmiştir. Tüm bunlar

imgelemenin bedeninin temel kontrol sistemlerini etkilediği anlamına gelir.

Ciddi ya da kronik bir hastalıktan kurtulmak için imgelemenin yanı sıra başka düzenlemelerin de yapılması elbette ki gerekir. Örneğin, yaşam tarzının değişmesi, hayata ve olaylara karşı sergilediğimiz tutumların değişmesi, duygusal yaraların iyileştirilmesi, ilaç içmek, gerekirse ameliyat olmak, çeşitli egzersizler yapmak, tıp alanının sunabileceği desteği almak gerekebilir. Bu süreçte imgeleme çalışması yapmak ne gibi değişikliklere ihtiyacımız olduğunu, o değişiklikleri nasıl gerçekleştirebileceğimizi görebilmemizi sağlayan etkili bir araçtır. Bizzat kendi bilinçaltımızın çözümlememiz gereken duygu ve inançlarımızı gösterdiği bir yardımdır. Aynı zamanda iyileşmek için ihtiyacımız olan rehberliği sunma biçimidir.

Vaka

JEFFREY 30 yaşında başarılı bir yöneticidir. Yıllardır tekrar tekrar nükseden pepsin ülseri sorunu nedeniyle Rossman'a gelir. Gevşemeyi ve imgelemeyi öğrenerek mide ağrısından kurtulur. Jeffrey, midesindeki ağrıyı bir yangına benzetir. Dağlardan çağıldayan buz gibi soğuk suların bu yangını söndürdüğünü ve kavrulmuş bölgeyi serinlettiğini imgeler. Bu imgelemeyi birkaç dakika yaptığı zaman saatlerce ağrı duymadığını fark eder. Ancak iki hafta sonra ağrılar geçmemeye hatta daha da artmaya başlar. Bunun üzerine sonraki seansta Rossman, Jeffrey'i gevşetir ve ağrılarının neden nüksettiğini

anlaması yönünde telkin verir. Jeffrey, midesinin içini çimdikleyen bir el imgesinin farkına varır. Jeffrey zihinsel olarak ele, bunu neden yaptığını sorduğu an el sınıksı bir yumruk halini alır. Ele neden kızgın olduğunu sorar. El ona şu yanıtı verir: "Çünkü onu hiç kimsenin göremeyeceği bir yere kilitledin ve durumu gittikçe kötüleşiyor." Rossman, kilitlediği şeyin ne olduğunu imgelemesini ister. Jeffrey, kaotik bir biçimde dönüp duran şeylerle dolu şeffaf bir çuval görür. Çuvalı bir süre gözlemler ve şunu söyler: "Çuvalın içindeki kalbim. Her şey çarpışıyor ve zarar veriyor."

Rosmann bu çalışmanın devamını şöyle anlatır: "Jeffrey'den çuvalı açtığını imgelemesini istedim. Ancak açmayı denediğinde korktu. İçinde çok fazla acı olduğu için hepsini bir kerede serbest bırakamayacağını söyledi. Ben de bunun üzerine çuvalın içinden yalnızca bir şeyi çıkarmasını ve onu imgelemesini istedim. Babasının yüzünü imgeledi. Duygusal açıdan oldukça katı olan babasıyla ilgili acı dolu çocukluk anıları zihninde canlanıverdi."

Bir dizi seansın ardından, Jeffrey kendisini üzen babasının katılığıyla ilgili kalbine kilitlediği hisleri açmaya başladı. Bunu yaptıkça duygusal ve fiziksel anlamda kendini daha iyi hissediyordu. İmgeleme sayesinde yalnızca pepsin ülseri ağrılarının kurtulmakla kalmadı, aynı zamanda duygusal ihtiyaçlarını daha iyi ifade edebilmeyi ve karşılayabilmeyi öğrendi.

(Devam Edecek)

“Mükemmel Değilsem, Yaşamaya Değmez”

Bir Geçmiş Yaşam Vakası Çözümlemesi

Thomas Paul, M.C.P.L.T.

2. Bölüm

AŞAĞIDAKİ vaka çözümlemesi, bir kadının Samuray savaşçısı olduğu bir geçmiş hayatından kaynaklanan mükemmellik saplantısını ve fiziksel/duygusal problemlerini ele almaktadır. Bu makalede, geçmiş yaşam terapisi seansları sırasındaki diyalogları, Thomas Paul’un yorumlarıyla (*italik*) okuyacaksınız.

D: Parlak ışık görüyorum ve soğukluk hissediyorum. Burada olmak istemiyorum. Kendimi güvensiz, korkmuş ve biri olma baskısı altında hissetmekteyim. Annemin içindeyken daha konforlu hissediyordum çünkü orada baş ağrıları yoktu. İçerisi daha güvenli... orada kimse beni rahatsız etmiyordu. Sıkıştırılmış halde olmak daha güvenli!

T: Bu cümlenin yetişkinliğindeki davranışlarında nasıl bariz olduğunun farkına var. Senin “Dışarı çıkmak baş ağrısına neden olur ve güvensizdir” düşünceni destekleyen geçmiş yaşam kaynağına birlikte değineceğiz. (“*Dışarı çıkarsam, öleceğim*” düşüncesi büyük ihtimalle bilinçsiz ve hayatta kalmaya dayanan bir senaryo.) Daha sonra, seninle tekrardan doğum anını yaşayacağız ama tam olması gerektiği gibi olacak; bu tekrarda, annen tamamen (senin ve annenin vücuduna giren ilaçlar olmadan) burada olacak; ayrıca doğum uzmanlarının soğuk pensleri ve karmakarışık yorumları da bu doğum anının tekrarında yer almayacak. Böyle bir süreç kimsenin seni tıkanmışlıktan, sıkışmışlıktan kurtarmasına ve işleri senin için tamamlamasına gerek olmadığını farkına varmanı sağlayacak. Bir takım olarak annenle beraber çalışacaksın. Annen nefes aldığı ve kaslarını daralttığı zaman sen kolaylıkla doğum kanalından çıkacaksın. Acı kısa sürecek. Doğum kanalına ters girmenden beri bir yaşam kalıbı haline gelmiş olan bu mücadele gerektiren durumlardan kaçmak için ilaçların ve zihni uyuşturan saplantıların ve krizlerin ne kadar gereksiz olduğunun farkına varacaksın.

Öncelikle, “Biri olma baskısı hissediyorum,” cümlesinin üzerinde çalışalım. Böyle düşünmenin temelinde, doğmak için annenle (*ve babanla*) yaptığın bilinçdışı bir anlaşma ya da sözleşme vardı. Bu cümleyi sanki annen söylüyormuş gibi tamamlama, çünkü onun bilinçsiz düşünceleri ve korkuları bu doğum

öncesi dönemde seninkiler haline geldi: “Eğer... olursan doğmana izin vereceğim.”

D: Mükemmel olursan doğmana izin vereceğim. Muhteşem, başarılı biri olursan seni doğuracağım. Sen önemli biri olmalısın.

T: Annenin onayının, senin önemli biri olmana bağlı olduğunun farkına var. Sen mükemmel biri olana kadar, onun gözünde hiçbir şeysin. Diğer bir ifadeyle, “Sen mükemmel değilsin” ve mükemmellik, senin elde etmen gereken bir şey. Şimdi, senin senaryon dediklerimle örtüşüyorsa, senin bu anlamaya bilinçsizce verdiğin onayı söyle.

D: Önemli biri olabilirim doğmayı

kabul ediyorum... önemli biri, fakat ben başarısız oldum. Ben bir hiçim.

T: Sen henüz doğmadın ve şimdiden başarısız olduğunu hissediyorsun. Bu senin sonradan ortaya çıkacak geçmiş yaşam başarısızlığından kaynaklanıyor. Kendini bir hiç gibi hissetmek nasıl bir şey?

D: Korkunç. Eğer bir hiçsem yaşamaya değmez... Mükemmel değilsem, yaşamaya değmez. Bu beni baskı altında tutuyor ve beni biri olmaya itiyor. Midem genelde rahatsız. Sindirim problemi yaşıyorum.

T: Zihnini ve vücudunu olumsuz şekilde etkileyen bu sürecin farkında ol.

D: Biliyorum. Babam da benim önemli biri olmamı bekliyor. Onlar bana baskı yapıyorlar.

T: Bu senin midende duyduğun bir baskı gibi mi?

D: Evet, bu beni hasta ediyor. (*Kim, ailesinin beklentilerinin nasıl karnında tutulduğunun farkına vardıkça, midesini tutuyordu. Bununla beraber, doğum öncesinde annesinin kendi gerçek duygularını ifade etmeksizin içinde tuttuğu duygu ile yüklü anlar da muhtemelen sindirim problemlerini güçlendirmekteydi. Bunları daha sonra Kim'in doğumu ile bağlantılandıracağız.*)

T: Kim, önceki giriş görüşmemizde sana gençken yaptırılmış olduğun kürtaj hakkında sorular sormuştum. Sen bana, bunun konumuzla ilgili olmadığını söylemiştin.

Burada, senin kürtaj hakkındaki düşüncelerini sorguluyor değilim.

Buna rağmen, deneyimlerimden biliyorum ki, kürtaj yaptırmış ya da ters doğmuş veya sezaryen ile doğmuş bebeklerin, yaptıkları işleri bitirmekte zorlandıklarını gördüm.

Bu zorlanmaya en güzel örnek ise, terapilerdeki senaryolarla yüzleşmede çekilen güçlük. Sanki danışanlar böyle bir yüzleşmeyi doktorun ya da terapistin bitirmesini ya da düzeltmesini bekliyorlar. Oysa geçmiş yaşam terapisi, senin kendine yardım etmeni ve olayların nasıl olmasına dair zihnindekilere yeniden şekil vererek, kontrolü yeniden ele geçirmeni sağlamakta ilgilidir.

Sırası gelmişken, evlenmeden hamile kalmak veya cinsellik gibi konularının konuşulmasının Kore kültüründe bir tabu olduğundan da bahsetmiştin. Özellikle kürtajın üzerinde durmalıyız çünkü bunu yaptırırken bilinçsizdin. Sen baygın yatarken doktorun ya da hemşirenin her söylediği kaydedilebilir ve bu kayıt senin davranışlarını, motivasyonunu ve esenliğini etkiliyor olabilir. Midendeki rahatsızlık hissini, midenden gelen ilk düşüncelerle ilişkilendir. Örneğin, hamile olduğunu düşün veya midenin bulandığı ilk sabahı.

D: Ailem beni asla bağışlamayacak. Aileme utanç getireceğim.

Korkuyorum. Erkek arkadaşım, “Bu senin suçun, benim değil” diye düşünüyor.

T: Aklına gelen diğer düşünceler neler?

D: Onun bebeğini istemiyorum çünkü buna izinli değilim.

T: Bu bebeğe sahip olursan, “önemli biri olabilecek” misin?

D: Hayır. Takılıp kalacağım.

(*Hamilelikten önce mevcut olan, “Sıkıştım, tkandım” inancını güçlendiriyor.*)

Benden önemli biri olmam bekleniyor.

T: Kürtajın başlaması için klinikte bekliyorsun. Midenden gelen diğer kelimeleri söyle.

D: Kendimi suçlu hissediyorum çünkü bir yaşama son vermeye hakkım yok.

(*Kim, hemşirenin onu uyuşturmak için damar yoluyla ilaç verdiğini söyledi.*)

T: Doktorun ya da hemşirenin işlemlere başlarken söyledikleri her bir kelimenin farkına var.

D: “Bu kızlar çok utanmaz. Acaba hiç suçluluk hissediyorlar mı bilmem.”

(*Doktor konuşmaktadır.*)

T: Doktorun bu işlem nedeniyle senin “suçluluk hisstemen” gerektiğini

sana nasıl ima ettiğinin farkına var. Doktorun yorumları 19 yaşında, evli olmayan, hamile kızları nedeniyle ailenin hissedeceği utanma duygusundan dolayı hissedeceğin suçluluğu daha da güçlendiriyor. Biz senin “utanmışlık hissinin” geçmiş yaşamının deneyimleriyle nasıl desteklendiğine değineceğiz. Fakat şimdi, babaanneden, ailenden ve kürtajı yapan uzmanlardan kaynaklanan bu yargılamaları çözelim. (*Kim kürtaj anında dile getirilen diğer yorumları söyler ve bu süreci bir sonuca bağlaması amacıyla duygusal tıkanıklığı sona erdirmesi için doğmamış çocuğuyla konuşması istenir.*) Çocuğuna neler demek istersin?

D: Sana şu an sahip olamam. Özür dilerim. Zaman uygun değil. Başka bir zaman doğmuş olsan benim için daha iyi olurdu. Şu an iyi bir durumda değilim.

T: Bu düşüncelerini, annen sana hamileyken sahip olduğu düşüncelerle birleştir. Sen annenin inanç ve düşüncelerini, sana hamileyken miras aldın ve bunlardan ayrılman gerekiyor. Annen hiç kürtajı düşündü mü? Aklına gelen ilk tepkiye güven.

D: Evet.

T: Annen kendince bu düşüncüyü düşünürken ya da birine söylerkenki kelimeleri söyle.

D: “Bu bebeği doğurursam tıkanıp kalacağım. Kaynanamla sıkışıp kalacağım. Kaynanamdan korkuyorum. Kaynanam her şeyi kontrol etmek istiyor ve (*yeterince iyi/mükemmel olmadığımız için*) bizi aşağılıyor. Kocamdan ayrılamam ve bebeğim olursa, gerçekten sıkışıp kalacağım.”

T: Seni ömür boyu sıkıştıran bu düşüncelerin, annenün düşünceleri

olduğunun farkına var.

D: Annem, başka bir seçme şansını olmadığını hissediyor. Boşanma ve kürtaj bizim kültürümüzde yer alan seçenekler değil.

T: Annenin düşünceleri, hayatında hep nasıl tekrarlandı?

D: Kocamla ilişkimde de kendimi sıkışmış, takılıp kalmış gibi hissetmekteyim. Bunun için bir neden yok ama ben böyle hissediyorum.

T: Bunun nedeni, bu düşüncenin senin doğmadan önceki, doğumundaki ve kürtaj sırasındaki bilinçsiz zamanlarında güçlendirilmiş olması. Bu olayları, senin utanma duygun ve sıkıştırılmışlık hissin çözülene kadar bilinçsiz olarak benzer şekilde yeniden yaratılan geçmiş yaşam

tecrübelerine bağlayacağız. Ailenden, erkek arkadaşından ve doktorundan gelen karışık mesajların yarattığı akıl karışıklığının farkına var. Senin evli olmayıp hamile kalman utanç

verici; bu yüzden, kürtaj gizliden gizliye desteklendi. Erkek arkadaşın, “Bu senin suçun (*problem*), benim değil,” dedi. Ve doktorun, kendi utangaçlığını ve kafakarışıklığını sana geçirirken, kürtaj yapmasına dair kendi çözemediği duygularını ifade etti. Çocuk sahibi olmak hakkında çözemediğin başka şeyler kaldı mı?

D: Akla yatkın geliyor. Kafam karışmıştı.

T: Evet, zaten bu nedenle terapidesin. Kafa karışıklığını temizlerken, gerçekleri bilebilirsin. Kürtajın hakkında, hem kendine hem de doğmamış çocuğuna söylemek istediğin başka şeyler var mı? Bu deneyimle, bu konunun kapatılmasına, çözümlenmesine izin ver.

D: Bir canlıyı öldürdüğüm için

kendimden utanç duyuyorum, ama elimde değildi.

T: Bebeğin şimdi buradaymış gibi, doğrudan onunla konuş ve bitir bunu.

D: Üzgünüm. Sana sahip olamam. Zaman uygun değil. Ben bu doğumun gerçekleşmesine dur dedim çünkü senin şimdi doğmaman daha iyi olacaktı. İyi bir durumda değilim. Sana sahip olsaydım, sıkışıp kalacaktım.

T: Kısa süre sonra, doğum deneyimini annenin sıkışmışlık duyguları olmaksızın tekrar yaşarken bu sıkışmışlık, tıkanmışlık duygundan kurtulacaksın. Bu deneyimi tam olarak bitmiş hissetmen için neyi bilmen ya da neyi kabul etmen gerekiyor?

D: Çocuk istiyor muyum, bilmiyorum. Çocuk doğurmak fikri bende baskı yaratıyor. Bebeğim olacaksa, mükemmel olmalı. Şirin ve mükemmel değillerse, onları istemeyeceğim.

Onların bir Hollywood yıldızı gibi (*önemli biri*) olmasını isterdim.

T: Bunu kabul etmekte hiçbir sorun yok. "Mükemmel olursan, doğmana izin vereceğim... Mükemmel, başarılı bir insan olursan, önemli biri olursan" (*mükemmelliği elde edene kadar sen hiçbir şeysin*) şablonunu nasıl tekrarlıyor olduğunu fark et. Sürekli tanınma ve kabul görme arayışlarıyla pek çok Hollywood yıldızını harekete geçiren bilinç dışı itkiler de bunlara benzer.

Not: Güvensiz ana babalar, güvensiz çocuklar üretir. Sanata tutkuyla bağlı olarak eğlence sektöründe bir meslek edinmeye çalışmak yerine, medyanın, "Bak anne, ben önemli biriyim, şimdi sev beni," şeklinde özetlenebilecek onayına dayanacaktır. Oysa zihinlerinde yerleşik hale gelmiş bu bilinç dışı senaryolar çözülene

kadar, kendilerini asla yeterince iyi hissetmeyeceklerdir. Dikkat merkezi olmazlarsa ya da gözden düşerlerse hemen bunalıma girerler; örneğin, kendi kendilerine dayattıkları kusurları veya dikkat çekme eksikliğini uyuşturmak amacıyla narsisizm veya takıntı, zorlantı bozukluğu geliştirirler.

Narsistik davranışlar, dış görünüşte incelikli veya sık değişikliklerle (saç, giyiniş veya hızma takma veya dövme yaptırma gibi vücut değişimleri kendini gösterir ve "yaşadığını hissetmek" için gerekli olan şoke etme ya da dikkat çekme etkisini yitirmeye başladıkça daha dramatik bir hal halır. Bu arada yaşamı tahdit eden kilo kaybı, abartılmış estetik ameliyatları, reçeteli/keyif verici ilaç kullanımı ya da diğer riskli davranışlar kişinin hayatta kalmaya dayalı dikkat çekme bağımlılığının sürmesini sağlar. "Kendini sevme"nin aşırı abartılmış, büyütülmüş biçimi, narsistik tamamlayıcıların sağlayamadığı koşulsuz sevgiye yönelik sahte bir çabayla sonuçlanabilir.

T: Mükemmeliğe ulaşmak için hissettiğin baskı seni olumsuz etkiliyor. Onaylanma saplantını çözdüğünde, vücudunda sana baskı yapan acı verici basınçlar da iyileşecek. Önemli biri olduğunun, yani zaten mükemmel olan değerli biri olduğunun farkına varmaya başlayacaksın.

D: Fasit bir daire bu. (*Hep aynı beklentileri aktarmak.*)

T: Bu fasit dairenin bilincine vararak bu kalıbı sona erdirmenin ve doğumunu tamamlamanın (*tekrar doğurtma aşağıda özetlenmiştir*) zamanı geldi. Sevildiğini bildiğin, mükemmeliğe erişmek için baskı

görmediğin bir dünyaya hoş geldin, demek nasıl bir duyguya benzerdi? Soğuk, verimsiz, gürültülü ve parlak/loş olmayan bir ortam. Dahası, ters gelmediğin, sorunsuz tamamlanmış ve doğum uzmanlarının, “Biraz daha çok çabala,” ya da “bebek çirkin,” veya “yeterince iyi değil,” demedikleri özgür bir deneyim.

D: Güvenli, huzurlu ve sıcak hissederdim. Dışarı çıkmak güvenli olurdu. Önemli biri olduğumu bilerek dünyaya gelirdim.

T: Evet! Şimdi, doğum kanalından kolaylıkla ve zahmetsizce ilerlediğini düşün. Annen tamamen bilinçli, ilaç almamış ve nefes alıp vererek seni dışarı itiyor. Göbek kordonunun kesildiği anda, annenin senin doğumunla ilgili beklentilerini de serbest bırak. Annenin çözümlenememiş duygularının ve güvensizliğin artık senin duyguların ve hislerin olmadığını bilmene izin ver. Ve annenin rahatsız midesinde tuttuğu ve senin sindirimin sorunlarını güçlendiren herhangi bir çözülmemiş konu/yorum varsa bunların da serbest bırakılması gerek. (*Annenin sözleri/duyguları, makalenin kısa tutulması amacıyla buraya alınmamıştır.*) Nefes almaya başla. B askıyı, midende tuttuğun baskıyı nefesinle dışarıya ver. Olayları kendi açımdan bitirebilirsin. Aynı şekilde, kürtaj deneyiminde doğmamış çocuğunla yaptığım gibi konuşabilirsin. Böylelikle, geçmiş yaşam deneyimlerini hızlı bir şekilde ilerletebilir ve doktorunun/terapistinin bunu senin adına bitirmesini beklemeyebilirsin. “Sıkışmış, tıkanmış gibi hissetmek” zorunda değilsin.

D: (*Kim annesiyle konuşur, sonra sonucu varır.*) Onun beklentilerini serbest

bırakmak iyi bir his veriyor. (*Kim midesinden derin bir nefes alır, buraya nefes alma egzersizleri de eklenebilir.*) Bir yanım dışarıda olmaktan hala korkuyor.

T: “Dışarıya çıkmak istemiyorum” duygusunu geçmiş yaşamlarıdaki kaynaklarıyla ilişkilendirelim.

Çözümlenmemiş korku, bilinçdışı bir yerden kaynaklanmakta ve doğum, arta kalan konuları tekrar harekete geçiren “kontrol merkezi” ya da “santral”dir. Korkuyu vücudunun neresinde hissediyorsun?

D: Midem. (*Yine*)

T: Midenden çıkan bir sonraki korku kelimelerini söyle.

(Devam Edecek)

İnternetteki web sayfalarından çeviren: Özge Özdemir

HABER

Uygulamalı Felsefe Okulu

MERKEZİ İngiltere’de Londra’da olan The School of Economic Science’in (Ekonomi Bilimi Okulu) Uygulamalı Felsefe bölümünün eski başkanı Graham Skelcey 10 Şubat 2009 Salı günü Bilyay Vakfı merkezinde okullarını tanıtıcı ve çalışmalarındaki Birlik Felsefesini anlatıcı bir seminer vermek için Türkiye’ye geldi.

1937 yılında kurulan Ekonomi Bilimi Okulu, o dönemlerde 1930’lu yılların başında yaşanan tüm dünyadaki ekonomik gelişmeler konusuna daha farklı bir bakış açısı getirmek, ekonomik adalete yeni olasılıklar sağlamak amacını taşıyordu. Bu amaçla doğa içerisindeki kanunlar, insanlığın temel yapısı da yakından inceleniyordu. Ekonomi ile yakından ilgilenmek, doğal olarak felsefe ile de yakınlığı beraberinde getirmişti. 1950’li yıllarda felsefe okulun temel amacına ve uygulamalarına yerleşti ve o zamandan sonra da bu şekilde devam etti.

Daha sonrasında zaman içinde sanat, mimari, astronomi, dans, eğitim, hekimlik, müzik, rönesans çalışmaları, Sanskritçe ve Vedik matematik öğretisi okulun çalışmaları arasına eklendi. Bu çalışmalar genellikle çalışma grupları içerisinde devam ettirilmekte ve temel öğreti olarak temel yönlendirici felsefi yaklaşımlarla ele alınmaktalar.

1960’lı yılların başlarında okul Hindistan’daki Vedantik tradisyonla tanışır. Shantananda

Graham Skalcey, Bilyay Vakfı Yönetim Kurulu Üyeleri ile birlikte.

Saraswati ve onun rehberliğiyle çalışmalar ve pratik uygulamalı bir felsefe anlayışı başlar. Böylece meditasyon uygulamaları da okulun eğitim sitemine dahil edilir.

Temel olarak 10 haftalık kurslar halinde "pratik felsefe" kursları İngiltere'nin 42 ayrı bölgesinde 18 şube içerisinde devam ettiriliyor. Genelde kurslar akşamları ve cumartesi-pazar düzenleniyor. Dünyanın pek çok ülkesinde de Uygulamalı Felsefe Okulu bulunuyor. Bu ülkeler arasında Avustralya, Yeni Zellanda, Avusturya, Hollanda, Amerika, Arjantin, Güney Amerika ve İspanya'yı örnek verebiliriz.

Bu okulun yakın dönem başkanı olan Graham Skalcey ise, 1960'dan beri profesyonel olarak şehir planlaması ve gelişmesi hakkında danışmanlık servisleri üzerine çalışmaktadır. Emlak işletmesi üzerine diploması vardır.

Mezun olduktan kısa bir süre sonra 12 hafta sürecek "pratik felsefe" derslerine katılarak School of Economic Science ile tanışır. School of Economic Science içerisinde felsefe, meditasyon, Sanskrit dili ve Vedik matematik dersleri olarak devam eder.

1970'lerde School of Economic Science'in kurucusu olan Leon MacLaren'in onayı ile Croydon kasabasında bir şube açar ve o zamandan beri buranın liderliğini de devam ettirmektedir.

1976'da derneğin hayırsever işlerle ilgilenen bölümüne üye oldu. 1996'da yönetim kuruluna tam üye oldu. 1999'da dernek başkanı ve müdürlüğüne seçildi ve 2008 yılı sonuna kadar bu görevini sürdürmüştür.

Graham Skalcey, Bilyay Vakfındaki konuşmasında okulunun temelindeki Vedantik felsefeyi konuşmasında paylaştı. Bedenin geçici olduğu, asıl olanın ruh olduğu ve insanların kendilerini beden sanmalarının getirdiği ıstapları yaşadıkları düşüncelerini paylaştı. Birlik ilkesi ve bütünsel şuur kavramları konuşmasının temelini oluşturdu.

Bilyay Vakfı olarak kendileri ile tanışmaktan ve evsahipliği yapmaktan keyif aldık. Uygulamalı Felsefe Okulu ile bağlantımız ve işbirliğimiz adına bir başlangıç yapmış olduk.

Okul hakkında daha ayrıntılı bilgi için www.schooleconomicsscience.org adresine başvurabilirsiniz. □

Çok eskiden yaşamış Çinli bir üstat şunu söyler: Kötü bir adam doğru araçlar kullandığında, doğru araçlar kötü şekilde işler. Ne yazık ki her yönüyle fazla haklı olan bu özdeyiş, bizim uygulayan insandan bağımsız “doğru” yöntem inancımızla keskin bir tezat teşkil eder.

C. G. Jung, *Psychological Reflections*, ed. Jolande Jacobi, Harper Torchbook, 1953, s. 71.

Hastanın kişiliği, doktorun kişiliğini takip eder.

a.g.e., s. 77.

İyileştirici

Edward C. Whitmont

İyileştiren tam anlamı ile hastasının ıstıraplarını “devralır” ve ıstırapları onunla paylaşır. Bu nedenle bir risk üstlenir ve işin doğası gereği üstlenmek zorundadır.

C. G. Jung, *Collected Works*, 16, par. 358.

KENDİ KENDİMİZİ iyileştirmeye kavuşturma kapasitemiz sınırlı olduğu için genellikle başkalarının katılımına da ihtiyaç duyarız. Bu yalnızca onların bilgi ve ustalıklarından faydalanmak için değildir. Aynı zamanda bizlere enerji kanalları, Benlik alanına köprüler sundukları içindir. Engellenen somatik dönüşüm çıkmazlarında olduğu gibi, öğrenimde, psikolojik gelişimde de bir başka insanla iş birliği ilişkisi olmaksızın genelde aşama kaydedemeyiz.

Bu yüzden iyileşme süreci zorunlu olarak iyileştirici ile iyileşmeye ihtiyaç duyan arasındaki kişisel bir ilişki bağlamında gerçekleşir. Önceki bölümlerde gördüğümüz gibi transfer ve karşı transfer iyileştiricinin kişiliğinin etkisini hastaya, hastaninkini de iyileştiriciye ulaştırır. Hasta ve iyileştiricinin çocukken ebeveynleri ve kardeşleriyle ilişkisinde yaşadığı hisler, özellikle de var olan hastalığın temelinde yatan hisler o anki ilişkilerine transfer edilir ya da yansıtılır. Bu noktada iyileştirme sürecine katkı sunabilirler ya da engel olabilirler. Ayrıca iyileştirmeye dönük karşılaşmanın yönelimi transpersonel “Kutsal İyileştirici” arşetipini uyandırır.

Kutsal İyileştirici kavramı ve sembolik imgesi, şifacı ile hasta arasındaki karşılaşma sayesinde doğan kişisel ve transpersonel belirli

bir alan dinamiğini ifade eder. Bu alanın kişisel boyutları, transfer ve karşı transferden aşına olduğumuz ikircikli psikolojik unsurları içerir. Bir başka deyişle hastanın yaralarını ve komplekslerini, acısını, öfkesini ve iyileşme özlemini içerir. Bu alan, aynı zamanda terapistin kendi yaralarından ve hasta kadar kendisini de etkileyen insani koşulun sınırlarına az çok bilinçli olarak duyduğu öfkeden ve de kendi kapasitelerini yardımsever müdahale için kullanma arzusundan doğan empatik olarak oluşturulmuş titreşimsel uyumu da içine alır. İyileştirme sürecinin transpersonel boyutları, patojenik çıkmazın temelinde yatan arşetipik öz karşılaşmada ortaya çıktığında harekete geçen entelektin yeniden yapılandırıcı ve restore edici potansiyelini ifade eder.

Mitolojik açıdan, bu alan sürecinin gerçekleşmesi, sembolik ifadesini geleneksel olarak iyileştirici tanrıların (aynı zamanda hastalığa yol açabilen ve zarar verebilen tanrıların) kurtarıcı ve bağışlayıcı figürlerinin, kabile hekimlerinin ve şamanların imgelemesinde bulur. Bununla birlikte alanın ikircikli, potansiyel olarak yıkıcı boyutları ile bağlantılı olarak bu gücü şeytanlar, cadılar, büyücüler, sihirbazlar ve de pharmakos-günah keçisi olarak ifade ederiz.

İyileştirici alan, böylelikle kişisel deneyimler ile transpersonel unsurları kaynaştırmış olur. Arşetipik iyileştirici-hasta figürleri, kişisel olarak oluşturulmuş baba ya da anne-çocuk ilişkisinde, kardeşlerde ve hatta yaşamın ilerleyen yıllarında dostlarda ya da düşmanlarda karşımıza çıkar. Kişisel unsurlar, arşetipik etkileri şekillendirir, kuvvetini alır ve çarpıtır.

İyileştirmenin transfer alanı, hastalık konfigürasyonunun temelini, o anda hastanın geçmişindeki köklerini yeniden harekete geçirebildiği ölçüde içine alır.

Dahası, iyileştirme ilişkisi sadece hastanın değil, aynı zamanda iyileştiricinin de arşetipik (ayrıca kişisel) hastalık ve çatışma eğilimlerine şekillenir. Terapi süreci, bu komplekslerden doğan iç ve dış çatışma eğilimlerini harekete geçirir ve değişen ölçülerde yansıtıldıkları, karşılıklı olarak başlatıldıkları ve canlandırıldıkları için etkileşim halindeki kişiliklerin farklılıklarını ortaya çıkarır. Bu sadece psikolojik iyileşme için değil, aynı zamanda somatik iyileşme için de geçerlidir. Gerçekten de bu süreç iki ya da daha fazla insanın birbiriyle her karşılaşmasında gerçekleşir. Ortaya çıkan titreşim iyileşmeye katkıda bulunabilir ya da engel olabilir.

Hastanın, sonuç olarak ortaya çıkan bu somatik ifadeleri canlandırması ya da yaşaması, onun patolojisinin parçası haline dönüşür. Hastanın kişiliğinde sağlıksız unsurlara tepki, her şeye rağmen onun kendi hastalık potansiyelince belirlenir. İyileştiricide hastaninkilere benzer ya da bağlantılı engellenemez kompleksler ortaya çıkar. Bunun pratik önemi koşullara göre değişebilir. İyileştirici bu kompleksleri bilinç dışı bir biçimde canlandırırsa zehir gibi etki uyandırır ve hastanın rahatsızlığına eklenir. Tersinden iyileştirici tarafından sembolik farkındalığa “dönüştürüldüklerinde” iyileşme sürecine katkıda bulunabilir.

Örneğin terapist, kendi benzer yarasını harekete geçiren hastanın reddedilmiş çocuk kompleksiyle bilinç dışı olarak rezonans oluşturduğunda,

hastaya kendi ebeveynlerinden görmeyi arzuladıklarını “vermek” zorunda hissedebilir. Sağduyusundan bağımsız ve ona ters düşecek şekilde, terapist hastasına uygun olmayacak hatta yıkıcı olacak ölçüde aşırı korumacı davranabilir; gerekli yüzleştirmelerden, açıklamalardan ya da güç prosedürlerden kaçınabilir. Buna karşın terapist kendisinin yaralanmış alanıyla yeterli ve bilinçli bir biçimde temas geçtiğinde ve onu kabul edip bütünleştirdiğinde, bu farkındalığını bir “benzerlik ilacı” gibi kullanabilecek konumdadır. Terapistin kendini kurban olarak sunma dürtüsünden ziyade, hastanın ihtiyacıyla bağlantılı koruma ya da mücadelenin miktarına ve niteliğine yer açmak üzere, yeterli “kovma” ve serbest bırakma boşluğu sunan bir empati ve “his paylaşımı” haline dönüşür.

Hastanın duyularının ve düşünce süreçlerinin, iyileşmeye katkıda bulunabileceği ya da engel olabileceği artık daha genel olarak kabul görmektedir. Derinlik psikolojisi pratiğinde terapistin duygularının ve düşünce süreçlerinin benzer güçlü etkilere sahip olduğu yaygın olarak kabul edilmeye başlanmıştır. Terapist bilinçli bir biçimde “kendini bir ilaç olarak sunar” (ya da bilinç dışı bir biçimde kendini bir zehir olarak sunar). Bu fenomenin gerçekliği somatik tıpta yeterince kavranamamıştır. Transfer-karşı transfer alanı iyileştirmenin psikoterapik boyutunda olduğu kadar somatik boyutunda da kaçınılmaz olarak kümelenmektedir.

Psikoterapide olduğu gibi somatik tedavilerde de iyileştiricinin kompleksleri, en çok bilinçdışı olduklarında terapik sürece müdahale

eder. Kendisinin farkında olmadığı, “gölgesiyle” idealize edilen ya da korkulan arşetipik imgelerle birleşerek, iyileştiricinin hastasının kişiliği hakkındaki objektif bakışını çarpıtabilir. Hastaya yansıtılması uygun olmayan hisler doğurabilir. Bunlardan herhangi biri, teşhis noktasında yanlış yaklaşımlara sebebiyet verebilir.

Bir terapistin ya da iyileştiricinin “kasıtlı” ya da “tesadüfi” tercihinin, bilinç dışı bir biçimde ve eş zamanlı olarak büyük ölçüde hastanın ebeveynleri ve kardeşleriyle ilişkileri ve sorunlarının transfer yansımalarına göre belirlendiğini iddia etmek abartılı olmaz. Hasta terapistinde “iyi” bir ebeveyni görmek ister. Buna karşılık, belirli bir terapistin kendisine çektiği hasta tipi de kısmen kendisinin gölgede kalmış çok çetin sorunlarınca belirlenir. Bu, çok sık rastlanan derin bir psikolojik deneyimdir. Örneğin, otoriteye düşmanlık, hastayı savaşılabileceği bir otoriter doktor seçmeye itebilir. Koruyucu bir anne arayışı, annelik duygusu fazla gelişmiş bir terapistte yöneltebilir. Bu yüzden başarılı psikoterapistlerden, hasta yüklerinde en çok rastladıkları patolojilerin ve sorun türlerinin farkına varmaları ve bağlantılı sorunlarının hangi noktalarda ilgiye ihtiyaç duyabileceğini görmeleri istenebilir. □

Kaynak: Yazarın Ege Meta Yayınları ndan çıkan *İyileşmenin Simyası* adlı kitabından alınmıştır.

Ruhsallığın Bilimi (*Science of Spirituality*)

23-24 Mayıs 2009
Harbiye Askeri Müzesi

<http://ipc-istanbul.org/>

EARTH 3. YAZ OKULU

Bedende Olma İstekliliği ve İsteksizliği: İçe Çekilme Eğilimindeki İnsanlarla Çalışmak

Hans TenDam

3. Bölüm

AVRUPA REGRESYON TERAPİSİ BİRLİĞİ, üçüncü yaz okulunu 5-8 Ağustos 2008'de Portekiz'in Faro kasabasında gerçekleştirdi. Yaz okulunda sunulan atölye çalışmalarının özetlerini sizlerle paylaşacağımız yazı dizimizde, Hans TenDam'ın "Bedende Olma İstekliliği ve İsteksizliği: İçe Çekilme Eğilimindeki İnsanlarla Çalışmak" adlı atölye çalışmasını sizler için Yasemin Tokatlı ve Tülin Etyemez özetlediler:

Hans'ın katılımcılarla paylaştığı temel bilgileri ve anlayışı şöyle özetleyebiliriz: Bedenlenme kuvvetleri, yaşam kuvvetleridir. Bedeni terk etme kuvvetleri, ölüm kuvvetleridir. Ölüm kuvvetleri, yaşam kuvvetleri kadar doğaldır. Bedenin terk edildiği durumu yeğleyen ruh varlıkları daha çok yaşam kuvvetine ihtiyaç duyarlar çünkü enerji bedenlerini fiziksel bedenlerinden gevşetmeye yönelik doğal bir eğilime sahiptirler.

Aşırı bedenlenme ise insanlar bedende güçlü biçimde mevcut olduklarında, bedenün güçlü biçimde farkında olduklarında ama kendi ruh varlıkları açısından uykulu olduklarından ortaya çıkar. Bedenle tamamen ilgili olmak, ruh varlığının uykulu halini güçlendirir. Spor gibi fiziksel egzersizler zihnin berraklaşmasıyla sonuçlanabilirken, ruh varlığı açısından uykulu bir hal oluşturabilir. Cinsel ilişki de aynı şeye yol açabilir.

Hans'a göre, yetersiz bedenlenme ise ruh varlığı içe çekildiğinde ortaya çıkar. Bu da fiziksel ve sosyal sakarlık ve pasiflik ile sonuçlanabilir.

Tam bedenlenme güçlü bir ruhsal farkındalığı sürdürürken bedende güçlü bir mevcudiyet olma anlamına gelir. Işıltılı, etkili bir mevcudiyet oluşturur. Mana, karizma, yaratıcılık için temel oluşturur.

Güçlü ruh varlıkları niçin yetersiz veya güçsüz tarzda bedenlenirler? Derin acı nedeniyle... Çok uzun zamanlara yayılan fiziksel acılar gibi gerçek acılar kadar, sevilenlerin kaybindan, derin reddedilişten, derin hayal kırıklığından, derin akıl karışıklığından dolayı çekilen acılardan da.

Sıklıkla, bunun nedeni güçlü biçimde hissedilen ama sebebi unutulmuş olan geçmiş acılardır. Geçmiş yaşam terapisinde şöyle nedenler bulmaktayız:

Aşağılanmalar
İşkence
Mutlak terk edilmişlik
İhanete uğrama
Masumken idam edilme
Tecavüze uğrama
Katledilme
Mutlak reddedilmişlik: alaya alınma, toplum dışına itilme, engizisyon.

Terapide bu acıları ortaya çıkartmak, onları anlamak ve iyileştirmek zorundayız. Ruh varlığını bedene

geri döndürüp onun bedeni aracılığıyla ııldamasını, iyi niyetli diğer bedenlenmiş ruhlarla yeniden bağlantıya geçmesini sağlamak zorundayız.

Bunun için elimizde ne gibi kaynaklar vardır? Tam anlamıyla bedende, ruhsal açıdan farkında, sosyal açıdan mutlu ve başarılı olunan geçmiş yaşamlar.

Hans bu atölye çalışmasında, “Bu kaynakları engelleyen nedir?” sorusuna iki türlü cevap verilebileceğini katılımcılarla paylaştı. Birincisi, zihinsel ve fiziksel güçlerimizi kötüye kullandığımız ömürler; ve ikincisi, ışığımızı azaltmış olan çocukluk dönemi travmaları.

Hans, grup ve de bir veya birkaç bireysel seans ile şu üç düzeyde çalışmanın nasıl yapılacağını katılımcılara gösterdi:

- Bedenlenmeyi engelleyen acıları ortaya çıkartmak.
- İçsel kaynakları ortaya çıkartmak.
- Suçluluk ve utanç oluşturan deneyimleri ortaya çıkartmak. □

Psi'ye Sahip Olmak İçin Psişik Bir Deneyim Yaşamak Gerekli midir?

John Palmer

University Hospital Z, Nöroloji Kliniği, İsviçre

2. Bölüm

PARAPSIKOLOJİ, psi'nin nasıl incelendiğine bağlı olarak da kategorilere ayrılabilir. Yaklaşımlardan biri, psi'yi laboratuvarın dışında, insanların günlük yaşamlarında başlarına gelen psişik deneyimlerde var olduğu şekliyle incelemektir. Bilim dünyasının genelinde, bu yaklaşım, antropolojiye benzetilebilir. Bir başka yaklaşım ise, psi'yi laboratuvarında yaratılan yapay koşullarda incelemektir. Bu yaklaşım daha çok fiziğe yakındır. Bilim dünyasının genelinde parapsikoloji ile en çok bağlantılandırılan psikoloji, bu yaklaşımların ikisini de kullanır.

İlk olarak psi'yi gerçek dünyada ele alalım. Daha önce de belirttiğim gibi, DDA deneyimleri gerçekten de oldukça yaygındır. İnsanın bir arkadaşının ne zaman telefonla arayacağını tam olarak “bilmesi” gibi sıradan deneyimlerden tutun da, yüzlerce insanın

öleceği bir uçak kazasını “görmeye” kadar çok çeşitli şekillerde gerçekleşebilir. DDA deneyimlerinin çoğu, en azından Batı’da, uyku halinde gerçekleşmektedir. Bunlar psişik rüyalar olarak adlandırılmaktadır. Bu rüyalar prekognisyon niteliği taşıma eğilimindedir. Belki de sabahın 4’ünde insanın çok fazla ilgisini çekecek bir şey olmadığı için gerçekleşmektedir! Gerçek yaşamda PK deneyimleri çok daha nadirdir. Bu sıra dışı deneyimlerin en yaygını, 1970’lerde Amerika Birleşik Devletleri’nde gerçekleştirdiğim araştırmaya göre nüfusun yaklaşık yüzde 5’inin yaşadığı “hortlak” veya poltergeist deneyimleridir. Bu dramatik tezahürler alçak ya da yüksek gürültüler gibi açıklanamayan sesleri ya da bir lambanın düşmesi gibi hareket eden objeleri içerir. Bu tür olaylar bazen hızla art arda yaşanmakta ve çok

---

sayıda karmaşaya yol açabilmektedir. Batı'da genellikle ergenlik döneminde olan ve onlara bakan kişiler ile duygusal sorunlar yaşayan 10 ila 14 yaş arası çocukların çevresinde odaklanmış görünür. Onlara bakan kişiler kavramını özellikle kullanıyorum çünkü bu tür deneyimleri yaşayanlar, genellikle biyolojik ebeveynleri ile değil, büyük anne ve babaları ya da onları evlatlık edinen ebeveynleri ile yaşamaktadırlar. Kargaşa çoğunlukla birkaç hafta boyunca sürmekte ve gizemli bir biçimde son bulduktan sonra bir daha yaşanmamaktadır.

Günlük yaşamda, DDA ve PK'nin belirgin bir karakteristiği, üretmeye dönük çaba ya da isteğin bir karşılığı olmaktan çok "kendiliğinden" ya da beklenmek bir biçimde gelişiyor olmasıdır. Bu nedenle, parapsikologlar tarafından "kendiliğinden vakalar" olarak adlandırılır. İnsan tarafından gerçekleştirilmelerinden ziyade, insanların başına gelmeleri daha muhtemeldir. Kendi deneyimimde, psişi kişinin müşteriye iletmek üzere enformasyon yaratma niyetinde olduğu psişik okumalarda bile bu kendiliğindenliğe rastladım. Psişik bir okumaya katıldığımda, psişiğe bir "sembol", örneğin saat ya da anahtarlık gibi kişisel bir obje vermeyi adet edindim. Hakkımda enformasyona ulaşması için bunun bir araç olabileceğini ve odaklanmakta psişiğe yardım edebileceğini düşünüyorum. Psişik kişi, objeyi aldıktan sonra kendisine gelen izlenimleri aktarır. Oturuma taşıdığım belirli sorunlara işaret edebilir ya da edemez. Psişiğe her zaman "iyi malzeme" doğru bir biçimde gelmeyebilir. Bu operasyon türü, psişik olmayan kişilerde yaygın

görülen deneyimlerindeki gibi benzer bir kendiliğindenlik barındırır. Psişik, sadece okumanın sonunda müşterisine belirli sorular yöneltir ve o da kendisine sorulanları doğrudan yanıtlamaya çalışır. Oturumun bu bölümü, genellikle daha az heyecanlıdır ve daha önceki kendiliğinden ifadelerle oranla önemli "isabetler" içermesi daha düşük bir olasılıktır. Benzer bir biçimde "hortlak" deneyimleri yaşayanlar, kargaşayı isteyerek yaratmadıklarını ifade ederler. Kendilerini en az ailenin diğer üyeleri kadar kurban olarak görürler. Özetle, psi veya psişik etki, doğası gereği etkilediği insanların ya da kaynağı olarak görülen insanların kontrolü altında değildir.

Bu kontrolsüzlük, görece kısa süre öncesine kadar böyle tanımlanmayan bir psi alt sınıfına uygulanan farklı bir boyuta sahiptir. Bunlar psi'nin tamamen şuur dışı olduğu,

kelimenin gerçek anlamıyla hiçbir psi “deneyiminin” yaşanmadığı vakalardır. En azından DDA vakasında, “DDA” ve “DDA deneyimi” teriminin genellikle eşanlamlı görülmesi, biz uzmanların bile deneyim dışı psi’yi ne ölçüde dışladıklarına işaret etmektedir. Son zamanlarda, insanın bir psi etkisi yaratmak için hiçbir çaba sarf etmediği, hiç psi deneyimi yaşamadığı ve olay anında psi’nin herhangi bir şekilde sürece dahil olduğunun farkında olmadığı psi etkilerini adlandırmak için “saklı psi” kavramını kullanmayı tercih ediyorum.

Anlatacağım gerçek öykü, saklı psi’yi gözler önüne sermektedir.

“Bir pazar akşamı, sanatçı dostlarımla Bay ve Bayan P’ye uğramak amacıyla New York City’ye bağlı Greenwich Village’a gidecektim. 14. Caddeye gitmek için ekspres metroya bindim. Oradan da 8. Caddeye giden trene binebilecektim. Buna karşılık 14. Caddede ekspresten indikten sonra ‘dalgın bir biçimde’ çıkış kapısından sağa yöneldim. Trene binme niyetimi hatırladığımda merdivenlerin yarısını çıkmıştım. Bir kez daha ücret ödemek istemediğim için caddeye çıkmaya ve güneye doğru altı blok yürümeye karar verdim. 7. Caddede 12. Sokağa kadar ilerlemiştim ki

Bay ve Bayan P’nin o bölgedeki bir buluşma için kuzeye doğru yürüdüklerini gördüm... Kesin olan şu ki planladığım yolculuğu yapsaydım onları göremeyecektim.”

Bu örnek, 1970’lerde parapsikolog Dr. Rex Stanford’un Psi-Kökenli Enstrümental Tepki (PKET) olarak adlandırdığı psi teorisini ortaya atmak için kaleme aldığı bir makaledendir. Bu süslü tanımlama, davranışçı psikolojiden türetilmiştir. Dinleyiciler içerisindeki psikologlar, psikolojinin böylesine tutucu bir branşının paranormallik teorisine ilham kaynağı olabildiğini gülünç bulacaklardır. Bununla birlikte, üzerinde durmak istediğim teorinin boyutlarını anlamak için nasıl adlandırıldığı önem taşımamaktadır. Stanford’a göre, hepimiz ihtiyaçlarımızla ilgili enformasyon elde etmek üzere dış çevremizi taramak amacıyla psi’yi şuur dışı bir biçimde kullanırız. Bu psişik olarak elde edilmiş enformasyondan, daha sonra ihtiyacımızı karşılamak üzere faydalanırız. Yani az önceki örneğimizdeki adam, dostlarını görme ihtiyacı duymuştur. Onların nerede olduklarına dair DDA enformasyonuna

ulaşmıştır. Bu enformasyon, önceki tahmininden farklıdır. Ardından ilk başta hata gibi görünse de çok talihli bir hata yaparak dostlarını görme ihtiyacını karşılamıştır.

Örnekteki adamın, kafasının içinde küçük bir sesin trenden “yanlış” istasyonda inmesi gerektiğini söylemesi gibi bir DDA deneyimi yaşamaması dikkat çekicidir. Bunu adeta bir robot gibi gerçekleştirmiştir. Stanford, olayın bu boyutunu, psi'nin mümkün olabildiğince ekonomik olarak işlediğini varsayarak açıklamıştır. Arzulanan sonuca ulaşmak için şuurlu deneyim gerekli değilse, onu yaratmak için niçin ekstra enerji sarf etmesi gereklidir? Stanford, DDA deneyimlerinin gerçek psi olaylarının yalnızca küçük bir yüzdesini oluşturduğunu ve deyim yerindeyse buzdağının görünen kısmı olduğunu ileri sürmüştür. Biz de psi'nin çoğunlukla deneyimler aracılığıyla tezahür etmesinin, vakaları psişik olarak nitelemeye hazır oluşumuzdan kaynaklandığı kanısındayız.

Peki örnekteki olayda gerçekten de psi'nin etkili olduğundan nasıl emin olabiliriz? Mutlu bir tesadüften ibaret olamaz mı? Bu tür olasılıkların tamamen şans eseri gerçekleşebileceğini biliyoruz. Ne var ki bu vakada şans ölçüsünün ne olduğunu tam olarak hesaplayabilmemizin hiçbir yolu yoktur. Psikologlar, insanların şans olasılıklarının gerçekleşme ihtimalini küçümseme eğiliminde olduğu sonucuna ulaşmıştır. Örneğin, bir partiye katılan 23 kişilik grup arasından, iki kişinin doğum günlerinin aynı olma olasılığı matematiksel olarak yüzde 50'dir.

Bu yüzden metrodaki olayın şans faktörünün ötesinde sezgisel olarak gerçekleşmesi ihtimaline, çok fazla ağırlık verilmemelidir. Metrodaki yolcumuzun, dostlarının evde olmayacağına dair bir tahmine sahip olması ve ancak bunu unutmaması olasılığını da göz ardı edilmemelidir. Bu tür sorunlar, bazen asgariye indirilebilir. Örneğin, görünüşteki psişik olayla ilgili normal yollardan elde edilen enformasyonun olası kaynakları hakkında kapsamlı araştırmalar yapılabilir. Aslında bazı kendiliğinden vakalar, psi için bir takım kanıtlar sunacak ölçüde etkilidir. Altını çizdiğimiz sorunların tamamen üstesinden gelinebilmesi halinde, bu etkileri daha da büyüyecektir.

Bu sorunlar nedeniyle birçok parapsikolog, deneysel laboratuvarlarda özel olarak hazırlanmış yapay koşullarda psi için daha iyi kanıtlara ulaşılabilirliğini düşünmektedirler. Öncelikle, deneyler belirli bir sonucun şans eseri gerçekleşme olasılığının, istatistiksel testler aracılığıyla tam olarak hesaplanabileceği şekilde tasarlanabilmektedir. Birçok parapsikolog, psikologların geneli tarafından kullanılan kıstası uygulamaya devam etmektedir. Bir sonucun şans eseri değil, gerçek olduğu sonucuna ulaşmak için 20'de 1'den daha düşük olasılık yeterli görülmektedir. İkinci bir test gerçekleştirilerek, bunun ilk test ile aynı sonucu verip vermediği araştırılmaktadır. Sonucun tekrarlanabilmesi, geçerlilik açısından özel bir önem taşımaktadır. Ayrıca normal beş duyu aracılığıyla ulaşılan enformasyonun, sonuçları gölgeleyebilmesi olasılığını ortadan

kaldırmak için laboratuvardaki psi testlerinde deneysel kontroller uygulanabilir. Dışarıdaki koşulların aksine, laboratuvarda psi etkinliğinden önce deneyci, araştırmancının süjesinin maruz kalabileceği olası enformasyonun ne olduğunu büyük oranda kontrol altına alabilir.

Stanford, psi için laboratuvar deneyinin değerine inanan parapsikologlardan biridir. PMEK teorisini sınamak için bazı kontrollü deneyler geliştirmiştir. Bu deneylerin çoğunda, teorisinin doğru olma olasılığını artıran olumlu sonuçlara ulaşmıştır. Stanford, bir Amerikan üniversitesindeki psikoloji bölümünde çalışmıştır. Bu bölümlerde ders alan öğrenciler, akademik onaya kavuşmak için sık sık fakülte tarafından gerçekleştirilen deneylerde araştırma süjesi olarak görev almaya davet edilmektedirler. Stanford, PMEK teorisini sınamak için, öğrencilerin katılmayı seçtikleri deneylerde karşılaşacaklarını umduğu bir

psikolojik etkinlik için gizlice bir DDA testi yerleştirmeye karar vermiştir. Test çok basittir: Deneyci bir sözcük söylemekte ya da sözcüğün söylendiği bir ses kasetini çalmaktadır. Süjeden, zihninde ilk beliren sözcüğü yüksek sesle söylemesi istenmektedir. Örneğin deneyci, “Köpek,” der ve süje buna, “Kedi,” diye karşılık verebilir. Süjenin hangi sözcükleri seçtiği ve seçtiği sözcüklerin uyarıcı sözcükle ilişkisine (aynı anlama gelmesi, çağrıştırması ve benzeri) göre, psikologlar süjenin zihninin nasıl işlediğine ilişkin veriler almaya çalışmaktadır. Psikologlar, bazen süjenin ne kadar sürede karşılık verdiğine göre de veri elde edebilmektedirler. Bu tepkilere gizli tepki denmektedir. Örneğin, bazı süjelerin “kanser” gibi stresli bir sözcüğe karşılık vermesi, “gün batımı” gibi daha hoş bir sözcüğe oranla daha uzun sürebilir. Stanford, DDA testini bu gizlilik unsuru çerçevesinde geliştirmeyi seçmiştir. 10 uyarıcı sözcükten oluşan bir liste yaratmıştır. Daha sonra anahtar sözcük olarak 10 sözcükten birini rastgele seçmiştir. Süje bu anahtar sözcüğe, diğer dokuz sözcükten daha hızlı karşılık verir (yani 10’da 1’lik bir şans oranı) “eğlence” ile ödüllendirilmiştir. Stanford, aradaki farkın süjelerin önemli bir bölümünün sıkıcı görevden kaçmasına izin verecek kadar büyük olmamasına rağmen, süjelerin sürekli bir biçimde anahtar sözcüğe ortalama olarak daha hızlı karşılık verme eğiliminde olduğunu görmüştür.

(Devam Edecek)

Kaynak: John Palmer’ın 14-15 Mayıs 2005’te ülkemizde düzenlenen 1. Parapsikoloji Konferansındaki konuşmasından alınmıştır.

Yayındayız...

www.metaradyo.com

Ana Sayfa Dinleyin Haberler Konular Hakkınızda İletişim

Üye Olun Giriş Yardım

BİLYAY Vakfı ve İTİFAK Derneği Hakkında

Kökleri, 1950 yılında İstanbul'da Dr. Bedri Ruhselman tarafından kurulmuş olan METAFİZİK TETKİKLER ve İLMİ ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'ne dayanan İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI (BİLYAY), İstanbul'da Mayıs 1994'te kurulmuş uluslararası bir organizasyondur. İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI, insanlar arasında yardımlaşma ve dayanışmanın, sevgi ve hoşgörü ortamında birlik ve beraberliğin güçlenmesi için, ruhsal araştırmalar yapmak ve üstün ruh değerlerinin ortaya çıkmasına hizmet etmek amacıyla kurulmuştur.

Meta Radyo Hakkında

Meta Radyo'nun içeriği, BİLYAY Vakfı'nın insan varlığı ve gelişiminin çeşitli yönleri ile ilgili konulardaki konferanslarından oluşmaktadır.

Dinleyin)))

Ruhçuluğun temel ilkesi Tekâmü'dür. Bu, aynı zamanda her canlı ve eşyanın özünde bulunduğu Evrensel Yasa'dır. Onsuz hiçbir şey ve canlılık varlığı sürdürmesi olanaksızdır. Yaradılışa tek ve yalnız başına arlan ve amaç sağlayan Evrensel Yasa Tekâmül, her an oluşmakta ve her an dağılmakta olan

Cinsel Travmalar ve Regresyon Terapisi

*Hazırlayan:
Tülin Etyemez*

1. Bölüm

Dorothy M. Neddermeyer

4-6 Eylül 2008 tarihlerinde Brezilya'da gerçekleştirilen 3. Regresyon Terapistleri Dünya Kongresinde sunum yapan konusunun uzmanı konuşmacıların atölye çalışmalarının özetlerini dergimizde sizlerle paylaşmaya başlıyoruz.

BUNLARDAN ilki, özellikle çocukluk travmaları ve iyileştirilmesi konusunda dünyaca tanınmış uzmanlardan biri olan Dorothy M. Neddermeyer'di ve konuşma başlığı "Travma Sonrası Fiziksel, Duygusal ve Spiritüel Benliğin Tekrar Bağlantı Kurması"ydı.

Dorothy'nin yaklaşımına göre, yetişkinler olarak bizler yaptıklarımız veya bize yapılanlar hakkında savunma mekanizmaları geliştiririz. Utanç veya suçluluk hissi taşırız. Bedenimizin sınırları bazen ihlal edilir. Bu da bedenin bize ait değilmiş inancının yerleşmesine sebep olur. Fiziksel ihlaller cinsel istismar ile sonuçlanabilir. Bazı çocuklar çok ufakken, hatta bir aylıkken bile cinsel istismara uğrayabiliyorlar.

Genelde fiziksel ve cinsel istismara uğrayan kişileri tahmin etmek o kadar kolay değildir. Öyle olduğunu varsayamazsınız. O nedenle terapist olarak danışanınızla çalıştığınızda, bunu oluşturan sebebi bulmanız çok önem kazanıyor.

Dorothy, özellikle cinsel veya fiziksel taciz konusunda toplumsal olarak yarattığımız mitler olduğunu söyleyerek devam etti: "Bir kere olmuşsa zarar vermez, hatırlanmıyorsa zarar vermez, çocuklara cinsel taciz olmuşsa bu sadece bir kere gerçekleşmiştir, çocuklar doğal olarak cinsel istismarın üstesinden gelirler, çocuklar baştan çıkarıcı davranışları ile tacizi teşvik ederler," gibi birçok yanlış genel kanı bulunabiliyor.

Amerika'da gerçekleşen cinsel taciz vakalarının %80'i aile içinde meydana gelmekte. Çocuklar

onlara uygun şekilde dokunulmazsa da incinebiliyorlar. Çok az derecede tacize uğrayan çocuklar, çok fazla derecede uğrayan kadar zarar görebilmekteler. Çoğu çocuk sahip olduğu ailesini kaybetmemek için olayın üstünü örtmekte, yok saymakta, anıları şuur altlarına itmekte.

Genelde cinsel taciz durumları çocuklar büyüyüp de yetişkin olduklarında ve başkalarıyla ilişki kurma çabaları yaşadıklarında patlak verir. Genelde cinsel taciz durumlarının iyileşmesi 18 yaşından sonra gerçekleşir. Çoğu zaman gizli kalır ve yüzeye çıkmayabilir.

Cinsel istismar durumunun iyileşmesinin üç önemli adımını şöyle sıralayabiliriz:

- Mağdur/kurban,
- Sağ kalan,
- Kuvvet bularak büyüyen.

Eğer sağlanabilirse anne ve baba ile de terapi yapmak önemli. Geçmiş yaşam anılarına bakıldığında aile içinde taciz edenin yer değiştirdiğini, rollerin değiştiğini görmek mümkün. Hem taciz edilenin, hem de taciz edenin neden bu deneyimi yaşama ihtiyacı olduğuna bakmak gerekiyor.

İyileşme genelde 18'inde gerçekleştiğinde, sağ kalanın yani bu olaydan kurtulanan sınırlarını öğrenmesi gerekli. Bedenlerindeki sınırın oluşması ile cinsellikleri arasındaki bağlantıyı hissetmeleri tedavide önemli bir nokta.

Fiziksel taciz, cinsel taciz olarak algılanabiliyor. Çocuğun poposuna vurulmuştur ama çocuk bunu cinsel taciz olarak algılamıştır. Direkt veya indirekt olarak çocuğun bedensel sınırları ihlal edilmiştir. Derimiz en hassas olan organımızdır; el veya popo

dahi olsa derinin istismarı, bedenin istismarı demektir.

Ne olduğunun farkında olmadan, bazı şeylere maruz kaldıkları için kurban olan kişiler, halen olan olaydan dolayı acı çekerler. O nedenle bu tür vakalarla çalışırken terapistlerin doğruya odaklanmaları, semptomları iyi takip etmeleri, empati kurmaları, sadece bazen orada olup hiç konuşmadan dinlemeleri, doğru bilgi gelip anlatılıncaya kadar devam ederek cesaretlendirmeleri son derece önemlidir.

Çocukluktaki bir travma ile yetişkinlikte geçirilen travma farklıdır. Çocuklarda referans noktası yoktur. O nedenle bir olaya çocuk bakış açısı ile yetişkin bakış açısı farklıdır.

“Bu yaşadığın çok korkunç,” diyerek danışanın desteklenmesi, terapistin ona inandığını belirtmesi ve dinlemesi gereklidir; ilk konuştukları kişi terapist olabilir. “Seni duyuyorum,” gibi ifadeler destekleyici olabilir.

Dorothy genel olarak kendisine danışan hastalarına, “Cinsel olarak hiç tacize uğradığını fark ettin mi/hiç bu konuda tereddütün oldu mu?” gibi bir soru mutlaka soruyor.

Özellikle terapi sırasında istismarın gerçekleştiği dönemde ailede yaşanan olaylar ve geçmiş yaşamlar çok önemlidir. Terapist çok şefkatli bir şekilde olaylara yaklaşmalıdır. Ya hayatta kalacaklardı, ya delireceklerdi ya da öleceklerdi. “Her ne olduysa oldu, sana ne yapıldıysa yapıldı ama kurtuldun.” Kurtuldular, dolayısıyla doğru şeyi yaptılar. Danışanın desteklenmesi, yaptıklarından dolayı tebrik edilmesi iyileşme süreci için çok önemlidir.

Genelde cinsel veya fiziksel istismar durumlarının altından kontrol ihtiyacı, derin ruhsal yaralar çıkabilmekte. O nedenle terapiye başlarken kişilerin öyküleri çok dikkatli ve detaylı bir şekilde alınmalıdır. Dorothy özellikle enerji çalışmalarına başlamadan hastasını daha iyi tanımaya özen gösteriyor. Ayrıca terapi sırasında sezgilerini çok iyi dinleyerek neyi söyleyip, neyi söylememesi gerektiğini ya da güven noktası yaratmak için hangi noktada durması gerektiğini belirliyor.

Tacizi yapanlarla çalışırken de semptomlarla değil, onları bunlara iten olayın kökeni ile çalışıyor.

Dorothy M. Neddermeyer Hakkında:
Otuz yılı aşkın süredir deneyimi olan Dr. Dorothy M. Neddermeyer sertifikalı regresyon terapisti ve ipnoterapi uzmanı olarak Amerika'nın Phoenix, Arizona şehrinde çalışmalarını sürdürmektedir. Dorothy, Uluslararası Regresyon Araştırmaları ve Terapileri Birliğinin (IARRT) başkanıdır. Metafizik konusunda doktora derecesi, Klinik Sosyal Uzman olarak master derecesine, Uluslararası Davranışsal Tedaviler Akademisi

diplomasına sahip. Birinci, ikinci ve üçüncü Regresyon Terapistleri Dünya Kongreleri organizasyon komitelerinde yer aldı. Kendi Dinamik Geleceğini Yaratmak konusunda kendisine ait bir süreci geliştirdi. Bu süreç ile birlikte hastalıkların ve duygusal blokların iyileşmesi ve sınırsız başarı için iç kaynağın güçlendirilmesi konusunda çalışmalar yapmakta. İpnoterapi kariyer ve iş planlamasında destek; eski davranış kalıplarının, blokların, inançların ve ilişki sorunlarının çözülmesi, öfke yönetimi; endişe ve korku, fobiler, uykusuzluk; atletik ve akademik performansın artırılması; kilo verme; sigarayı bırakma, pozitif bir davranış oluşturma, motivasyon artırımı, regresyon terapisi konularında danışanlarına destek vermektedir. Daha ayrıntılı bilgi için www.drdorothy.net adresine başvurulabilir.

Kitapları:

* *101 Great Ways To Improve Your Life - Volume III*

* *If I'd Only Known...Sexual Abuse In Or Out of The Family: A Guide To Prevention*

* *Chicken Soup for the Single Parent's Soul*

(Devam Edecek)

Olağanüstü Enerjiler

Serge King

1. Bölüm

BİZLER bu dünyaya aitiz, dünya toprağınız. Fiziksel ve metafiziksel anlamda bu gezegeni aşan bir zihnimiz ve/veya ruhumuz elbette vardır; ancak bunun yanında Dünya'nın doğal güçlerine cevap veren ve onlarla etkileşen hayvansal tabiiatta hayvansal bedenlere de sahibizdir. Bu doğal güçlerin elektrik, manyetizm ve yer çekimi gibi bazılarını biliyorsunuz. Modern bilim bu güçlere ek olarak belki sizin pek aşına olmadığımız iki tanesini daha tanımaktadır, bunlar kuvvetli ve zayıf nükleer güçlerdir. Şamanlar, mistikler, metafizikçiler ve daha serbest düşünceli bilim adamları, Ruslar tarafından "psikoenerjetik" diye adlandırılan daha başka güçlerin de var olduğunu kabul ederler ki bu güçler bedenle olduğu kadar zihinle de etkileşim halindedir. İşte kitabımıza konu olan güçler bunlardır, çünkü çok az bilinmektedirler, yaşantımızda çok etkindirler ve yararlı biçimde kullanılabilirler. Stanford Üniversitesinden madde bilimleri profesörü Dr. William Tiller bu güçlerle ilgili olarak yapılan deneyler hakkındaki düşüncesini, "Görünen o ki, geleneksel bilimde tanıdıklarımızdan bütünüyle farklı *yeni enerji alanlarıyla* uğraşıyoruz," diye ifade etmiştir. Oysa bunlar yalnızca gelenekçi bilim adamları için yenidir.

On dört yaşından itibaren gerek sosyal ve fen bilimler ve gerekse metafizik alanında uzun süreli bir eğitim hayatına girdim. Esas temelim, zihnin ve Dünya'nın enerjilerini bağdaştıran kadim bir geleneğin bünyesindeki bir şifacılık yolu olan Şamanizmdir. Fakat deneyimlerle psikoenerjetik alanında deneyler yapan çok sayıda kişinin araştırmaları arasındaki hayret verici bağlantıları pozitif bilim ve metafizik alanındaki çalışmalarım sayesinde idrak ettim.

Arkeoloji mesleği için hazırlıklarım, beni olağan dışı enerjinin kadim geçmişte kullanıldığına işaret eden çok sayıda ipuçlarına götürdü. Asya üzerine aldığım bir diploma Japonya, Çin ve Hindistan'daki psikoenerjetikle ilgili fikirlerle buluşmamı sağladı. Çeşitli akademik dereceler, uluslararası yönetimle ilgili

çalışma ve seyahatler Latin Amerika ve Afrika'da psikoenerjetiği keşfetmeme yardım etti. Psikoloji eğitimi sayesinde Mesmer, Reichenbach ve Reich'in psikoenerjetik araştırmalarıyla tanıştım. Ve metafizik araştırmalar piramitlerin, radyonikin ve bir sürü fenomenin psikoenerjetik etkilerini görmemi sağladı. Bunların hepsi, pek tabii ki, zihinsel ve çevresel enerjilerin toplumun esenliğini hedef alan pratik uygulamalarını esas alan temel şamanik perspektifimin üzerine oturdu.

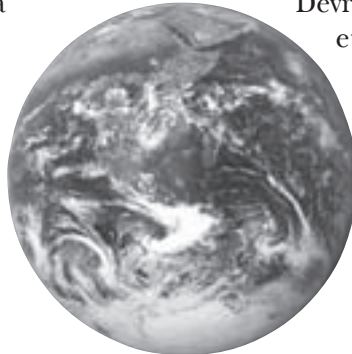
Bu yazı dizimde fikirlerin pek çoğunu Yeryüzü'nde hayatın iyileştirilmesine adanmış, kar amacı gütmeyen bir kuruluş olan Aloha International'ın himayesinde yürütülen deneylerde test ettim. Bu deneylerin bazılarını ilerideki sayfalarda okuyacaksınız. Denek olarak kullanılan yüzlerce gönüllünün kimileri kuruluş üyeleri, kimileri de öğrenciler ve hatta sokaktan kişilerdi. Bilimsel bir formatta hazırlanan yöntemlerin ana hatları istediğiniz takdirde kendi deneylerinizde uygulayabilmeniz için *Olağanüstü Enerjiler* adlı kitabıma başvurabilirsiniz.

Bu araştırma alanı, ruhsal şifa, levitasyon, telekinezi, süpergüçlülük gibi sıra dışı fenomenlerin ve zihnin daima önemli bir etmen olduğu diğer birçoklarının ardındaki enerjilerle ilgilenmektedir. Şeylerin alışlagelmiş biçimde iş gördüğü standart modele uymadıklarından dolayı bu fenomenleri sıra dışı diye adlandırmamıza rağmen, bunlar hiçbir şekilde az rastlanan olaylar değildir. Dünya üzerindeki her kültürün bu

konularla ilgili temel bilgilerinin inanılmayacak kadar eski olduğunu öneren kanıtları burada sunuyorum. Bununla beraber zamanımızda olup bitenler yenidir, çünkü bu bir sentez, bugünün bir ürünüdür. Bu bir *yeniden keşif*, Avrupa'da yaşanan Rönesans'la güçlü paralellikleri bulunan bir rönesans dönemidir. Bu yazımdaki araştırmalarım psikoenerjikle ilgili çeşitli kaynakları incelemeyi, aralarında geçerli karşılıklı ilişkiler kurmayı ve mümkün olduğu her seferinde bunlara dayanan deneyleri tanımlamayı içermektedir. Amaç, söz konusu enerji veya enerjiler hakkında derhal kullanılabilir veya gelecekteki araştırmalar açısından pratik değeri olabilecek bir dizi gözlemi ortaya koymaktır.

Tanıdık sınıflandırma sistemlerinin bütünüyle çökme eğilimine girdiği bir çalışmaya bilim, din, teknoloji ve majinin kesin ve köşeli tanımlarını kaybedip birbirleriyle iç içe geçtiği ve garip bir biçimde karıştığı bir alana girmek üzeresiniz. Şu anda bütün dünyada sessiz bir devrim gerçekleşmektedir. Geleneksel anlayışın zincire vurduğu kişiler bu çalışmaya bir göz atmayı reddetmekte ya da dudak bükmemektedirler. Fakat aynı anda birçok ülkedeki büyük sayılarda bilim adamı, teknik eleman ve sade vatandaş dikkatle ve çoğu zaman sessizce, mevcut teknolojimizi ve 20. yüzyılın toplumlarını Taş

Devri'nin insanlarıyla kıyas etirebilecek kadar çağ dışı kılınabilecek bilgi alanlarına doğru ilerlemektedir. Bu devrim pırıl pırıl, modern ve en iyi donanıma sahip

laboratuvarlarda olduğu kadar garajdan dönme atölyelerde ya da evlerde ayrılmış köşelerde vuku bulmaktadır. Bilinmeyene bu heyecanlı ve gizemli sıçrayış, dünya üzerindeki her insanı etkileyecektir.

Bu bilinmeyen enerjilerin araştırılmasıyla ilgili olarak gene Tiller'den bir alıntıyla devam edelim: “Öyle sanıyorum ki, bulgularacağımız şey, enerjiyle etkileşen suur hallerinin belirlediği çok seviyeli dışavurumlara sahip yalnızca *tek* bir enerjinin bulunduğu.” Bu *tek* enerjinin genel olarak kabul edilmiş bir ismi bulunmamaktadır, çünkü çoğu araştırmacılar bağımsız olarak çalışmaktadır ve birçoğu samimi olarak elde ettikleri sonuçları ilk keşfedenin kendileri olduğu düşüncesindedirler. John White ve Stanley Krippner *Future Science* (Geleceğin Bilimi) adlı kitaplarında, eski ve çağdaş literatürde bu enerjiyi adlandırmak için kullanılan yüz kadar ismi listelemişlerdir. Ben de bu arada devamlı olarak “bu enerji” diye tekrarlamak zorunda kalmamak için *vril* sözcüğünü kullanacağım. *The Morning of the Magicians*'ın (Büyücülerin Sabahı) yazarları Louis Pauwels ve Jacques Bergier'e göre, *vril* kavramı ilk olarak 18. yüzyılda Fransız yazar Jaccoliot tarafından ortaya atılmış ve daha sonra Bulwer Lytton'un yazdığı bir 19. yüzyıl romanında kullanılmıştı. Lytton'un öyküsünde bununla dünyanın merkezinde yaşayan bir ırk tarafından ustaca kullanılabilen ve bir bakıma *Star Wars* (Yıldız Savaşları) filmlerinde konu edilen “Güç” benzeri bir enerji biçimi kastedilmektedir. Dolayısıyla *vril* sözcüğünün hem zihin ve hem de doğayla ilgili bir enerji için kullanılabilir uygun ve

kapsamlı bir terim bulma ihtiyacımı karşılayabileceğini düşündüm.

Bütün fenomenlerin ardındaki tek enerji hipotezinin ipuçları için, apayrı enerji kaynaklarının aynı fenomenleri üretebildiği gerçeğine bakmalıyız. Ben buna “Fil Yasası” diyorum. Eğer bir şey bir file benziyorsa, bir fil gibi yürüyorsa, fil gibi kokuyorsa ve fil gibi konuşuyorsa o muhtemelen bir fildir. Örneğin, manyetizm, elektrik, kristaller, güneş ışığı, geometrik biçimler, insan elleri ve insan düşüncesi birbirinden oldukça farklı enerjetik etkiler sergilemekle birlikte, bitkilerin yetişmesi ve şifa gibi belirli alanlarda hepsi de benzer enerjetik etkiler göstermektedir. Ortaya konulacak hipotez, bunların özgün niteliklerine ek olarak, tıpkı değişik fiziksel elementlerin hepsinin ortak bir nokta olarak elektronlara sahip olması gibi, birçok kaynağın da ortak bir yön olarak aynı tek enerjiye sahip olduklarıdır.

Bu durumda bu kitabın, dört yönlü bir amacı bulunmaktadır: Enerji ve onun zihinle ilişkisi hakkındaki fikirlerinizi genişletmek; tüm öteki enerjiler için ya bir taşıyıcı ya da öteki enerjilerin bir etkisi olan tek bir “protoenerji”nin varlığını öneren kanıtları sunmak; sunulan fikirleri uygulamalı bir şekilde kullanabileceğiniz yollar vermek ve daha ileri araştırmalar için uyarıcı vazifesi görmek. Şimdi, zihinlerimizi, bedenlerimizi ve çevremizi etkileyen görünmez enerjiyi, *vril* keşfetmek üzere bir sonraki yazılarımda bana katılmaya hazır olun.

(Devam Edecek)

Kaynak: Yazarın Ege Meta yayınlarından çıkan *Olağanüstü Enerjiler* adlı kitabından alınmıştır.

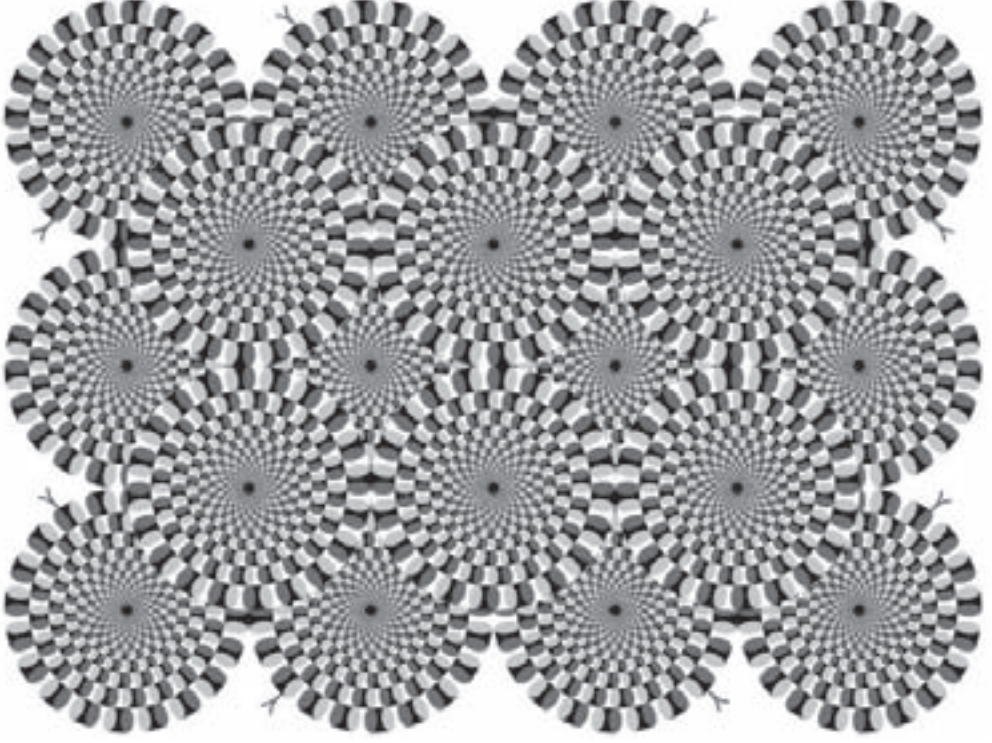
Duyularla Doğrulanın Dünya: Pozitivizm ve Teknoloji Doğrultusunda Us ve Varlık Durumuna Bakışlar

Aytuğ A. Şentürk

4. Bölüm

FELSEFE ve bilim koşut yaklaşımlar içinde ilerleyebilir ve birbirine bilgi sağlayabilir ancak pozitivist paradigmanın, gerçekte her olguyu tümevarımsal biçimde değerlendirme eğilimi ve duyuların kesin ölçüt olarak ortaya konması nedeniyle söz gelimi burada akla gelebilecek tinsellik açısından; “duyuötesi algılama ve iletişimin” gerektiği gibi değerlendirilmesi gibi örneklere bu bağlamda ket vurulmaktadır. Örneğin, parapsikoloji disiplini aracılığı ile incelenmeye çalışılan PSI etkisi de, Atayman’ın da oldukça net ifade ettiği gibi; “...Kaynağı olan insanı, etkilenen nesneyi ve tüm o süreçleri kapsayan ‘sistem’ içinde” tezahür eden bir olgudur.¹ Bu bakımdan bir saptama yaparsak, daha tündengelsel olarak evrensel sistem içinde dolaşımda olan psikik enerjilerin holografik ve holistik olarak yapısal nitelikleri tam bilinmeden değerlendirilmesi oldukça zor bir süreci oluşturacaktır. Bunlar dar pozitivist sınırlar içine hapsedilemeyecek bir biçimde kültürel/tinsel olguları da kapsamakta ve bu nedenle nicel olanın ötesinde niteliksel yöntem bilimleri ve bakış açılarını gerektirmektedir. Ayrıca belirli ilişkisel formları kendi somut alanlarında tanımlayabilmek yalnız nitel bağlamda da değil, bunun ötesinde bütüncül (holistik) yönden bu formun içinde bulunduğu tüm sistemin bilgisini de gerektirir.²

Us yaşamında güncel duruma yönelik ortaya konulabilecek çağdaş bir vurgu ise, Batı aydınlaşmasının giderek kendi karşısına dönüşmesi ile ilgilidir. Günümüzdeki durumuyla usun kendisi de giderek bir mitosa dönüşmüş olarak tezahür etmekte ve giderek dogmalaşmaktadır oysa “İnsanın davranış ve amaçlarının ölçütü yalnızca insan ve amaçları değil, nesnel aklın kapsadığı bütünü...”³ yine nesnel olan yapısıdır. Aklın yalnızca bireyin zihninde bulunan bir öznel yeti ya da işlev olarak görülmesi onun metafizik boyutları hakkındaki farkındalığı da gölgelemektedir. Böylece giderek “... hiçbir gerçeklik kendi başına akla uygun olarak görülmez olmuştur.”⁴ Us, öznel usa döndükçe insanlar da başka yordamlara dönmüşlerdir: Bu da günümüzde algılandığı şekilde pozitivist bilim ve teknoloji olmaktadır.

Öznel us aracılığı ile insanlık, kendi olası özgürlüğünden kaçışa doğru yönelmiş, belli bir kısmı da bilim ve teknolojiyi kendine rehber edinme ancak bunu aslında hakiki anlamdaki nesnel ustan uzaklaşma yoluyla, dünya üzerindeki insanın insani sorumluluğunu dahi bilime ve teknolojiye transfer etme yoluna gitmektedir. Böylece teknik ve bilim karşısında giderek edilgenleşen insan aklı kendi yazgisından ya da ana mecrasından uzaklaşma yoluna girmektedir.

Günümüz insanı kendi varoluş hakkını bile “sözde tamamen rasyonel” görünen farklı bir bilgi kipi olarak pozitivist bilim ve teknolojiye terk etmektedir. Nitekim duyulara uygun gerçeklik düzeyinin aynı zamanda akla da uygun olduğu düşünülmektedir. Burada ifade

edilmek istenen asıl sorun *pozitivist bilim ve teknolojinin ortaya koyduğu tek boyutluluğa* karşı direncin azalmasıdır. Çünkü bilim ve teknoloji bir ideoloji olarak ideal olan ile gerçeklik arasındaki boşluğu kapatarak gündelik yaşamda (*İng: Everyday life*) belirli bir tür konformizm (uyarcılık) oluşturmaktadır*. Bu bilgi biçiminin tek boyutlu olan şeyleşmesi karşısında insanın, asıl mücadele arenasından çıkması ve burada sadece bir gölge unsur olarak; yine tek boyutlu düşünce biçimleri içinde ortaya çıkan bir takım ideojilere ve rıza gösterilen maddi dönüşüm nedeniyle insani olma sorumluluğunu pozitivist ve teknolojilere terk ettiği

* Bilim felsefesi, teknoloji ve konformizm ilişkisi hakkında ayrıntılı bilgi için bkz: Marcuse, H. *Tek Boyutlu İnsan*. Çev: Aziz Yardımlı. 3. Basım İstanbul: İdea Yayınevi, 1997.

gözlenmektedir. Başka deyişle, bir bakıma gölge tözün kendisi durumuna gelmektedir. İnsani olan akıl ne kadar direnç gösterse de, bugün içinde bulunduğumuz durum olan Batı merkezli küreselleşmenin bir unsuruna dönüşmesi söz konusudur ki; bu da aslında giderek dogmalaşan bir düşünce biçimidir çünkü Batı metafiziği bağlamında etnosentriktir (kendi kültürünü merkeze koyan anlamında). İnsan bugün için kendi kaderini tayin etme olanağını ve kendi yaşamının sorumluluğunu da kendi elleriyle başka güçlere devretmektedir. Ortaya çıkan bu durum bir hegemonya olarak bilim ve teknolojinin politik araçlar biçiminde ideolojik bir işlev göstermesine, bürokrasi ve teknokrasinin demir kafesinin ortaya çıkmasına neden olmuş ve bu bağlamda Max Weber'in de vurguladığı gibi dünyanın büyüsünü kaybetmesine yol açmıştır. Ancak bunun tinsel açıklaması ise başka türdür. Belirli bir görüşte de ifade edildiği gibi:

“Her şeyin aydınlıkta olduğu, kontrol edilebilir, bilinebilir olduğu bir dünya; bilinmez, gizemli olanı, karanlıkta olanı ortadan kaldırma eylemidir. Karanlığın içinde barındırdığı gizemli olan ise merakın, bilimsel düşüncenin, aklın ilk çıkış noktası değil midir?... Gizemin, bilinmez olmaması bir dünyada bilgiye olan ihtiyaç ve bilgi üretmeye yönelimin amacı sunulan (verili) işlevlerden öteye geçemez hale gelmiştir.”⁵

Araçsal akıl bir anlamda kendi tersine dönüşmekte ve maddi yaşama dünyasının (Alm: Lebenswelt) bir nevi amaç edinilerek aklın ya da usun günümüzde araçsal kılınması söz konusu olmaktadır. Oysa kendi nesnelliği içerisinde usun kendisi bir amaç olarak benimsenebilirdi ancak insanlık içinde bulunduğumuz dönemde us ya da bir insan olarak ötekiyle dolayısıyla özgeciliği amaç olarak benimsemek yerine, dünyevi yanılmayı ve yararcılığı kendine amaç edinmiş gibi bir görüntü vermektedir.

Bu bağlamda teknolojinin de araç olacak yerde amaç edinilmesi durumu ancak öznel aklın yanılsamasıyla kaimdir. Örneğin, Ellul'a göre; "İnsani tekniklerimizin amacı, görünüşte insanoğlunun kaybolan bütünlüğünü yeniden sağlamaktır. Ancak sağlanan bütünlük ideal insanın soyut bütünlüğüdür. Oysa tekniklerin somut uygulaması insanı parçalara ayırır."⁶ Tıpkı hakiki nesnel usun karşısına çıkan öznel aklın, bir bakıma toplumsal bütünlüğü parçalar halinde algılanması, buna göre eylemesi ve bu yönden olması gereken sınırlarının dışına taşması gibi.

Etimolojik olarak benzer köke sahip Grekçe *physis* ve fizik arasındaki ilişkiye bakıldığında; mevcut olan her şeyin, "mevcut olmayan"dan çıkması -öne çıkması- gibi, *physis* için herhangi bir şeyin kendi içerisinden tezahür ettiği "mevcudiyete çıkma"da *tekhne*** yani tekniğin -ve teknolojinin- kökenini bulmaktayız. Bu anlamda tekniğin kökeni kesinlikle teknik olan bir şey değildir ve örneğin Aristoteles'in Antik Çağdaki yaklaşımında bir şeyin yalnız kendisi için olması ya da başka bir değer olarak kullanılması arasında fark vardır. Ancak buradaki tezahürde, *physis*ten farklı olarak, anlam ya da amaç, tezahür eden şeyin kendisinde değil, bir başka unsurda yatmaktadır. Bu çerçevedeki düşün de, bir-şeyin-öne-çıkması anlamında *tekhne*ye

** *Tekhne*: Grekçe etimolojik anlamıyla sanat, el becerisi, zanaat gibi anlamlara gelmektedir ancak ilerleyen zamanlarda bir işi yapmanın yolu (pratik eylemde bulunma), bir şeyin elde edilme yolu, bir şeyin elde edilebilmesi için gerekli kurallar, kural dizgesi ya da yöntem anlamlarıyla da kullanılmaya başlamıştır. Nihayet *tekhne* aynı zamanda "düşünme etkinliğini" tanımlamak için de kullanılmaktadır. Platon ve Aristo'nun bazı metinlerinde bu anlamlardaki kullanışa rastlanmaktadır.

bağlanmaktadır.⁷ Nitekim daha önce de belirtildiği gibi, belirli ölçüler dahilinde herhangi bir duyunun gerçekten insan duyumu olması, insana mal olması örneğin gözün insan gözü haline gelmesi "onun, insan için insan tarafından yapılan bir nesnenin 'duyusunun nesnesi' haline gelmesi ile mümkün olmuştur."⁸ İnsan eyleminin bir nesnesi olan teknoloji de basit bir biçimde insan gerçeğinden, insandan ayrıştırılabilecek bir şey değildir. Bir bakıma teknik olgu insanı insan yapan olgulardan biridir. Çünkü öyle ki, daha önce de belirtildiği gibi; teknik sayesinde insan kendi duyumunun gerçek nesnesini bulabilmiş ve onunla girdiği etkileşim sonucu dış dünyada duyusunun ve işlevlerinin yapısını ve yerini belirleyebilmiştir. Bu yönüyle teknoloji de varlığın derinliklerinden kopup gelen bir sorunsal olarak görülmeli, başka deyişle, salt tezahür boyutuyla değerlendirilmemelidir. Martin Heidegger'e göre bugünkü teknolojinin de temeli olan *tekhne*; "...Mevcut olmaya doğru bir öne-çıkma" tarzıdır. Örneğin, bu anlamda felsefe bile, gerçekliği irdeleyen ve "...Onu kendi Varlığı içerisinde apaçık kılan bir düşünme olarak" kendi tarzında bir *tekhne*dir.⁹

Grekçe *tekhne*, aynı zamanda "düşünme" anlamına da geldiği için aslında antikçağdaki insan düşününün dolaysız formuyla ilişkilidir, bir başka deyişle teknik o zamanlar bugün büründüğü formların dışında insanın aslında özne kavrayışıyla karşılaşmasının bir ürünüdür. Nitekim Heidegger, o dönemde özne ve nesne ilişkisinin bugünkü anlamının tam zıttı olduğunu bildirmektedir. Grek düşüncesinde çarpıcı olan;

hypokaimenon, yani *bugün özne olarak tanımlanan şeyin, tam da insanın karşısına çıkan dış gerçeklik olmasıdır*. Başka şekilde ifade edersek, o zaman öznenin asıl anlamlarından biri olan önde-duran-şey, dış gerçeklik olarak özne idi, ancak insan da gerçekliği kendi karşısına çıkan şey olarak görmüyor ancak *kendini onun içinde buluyordu*. Bu anlamda kendileri bu büyük gerçekliğin içinde ayrı bir ada değil, onun bir parçasıydılar. Oysa modern dünyada, kartezyen düşüncenin etkisi altında, durum tam tersine dönmüştür: Bugün insan kendi bilincini, önde-duran-şey olarak algılamakta ve dışarıdaki doğayla kesin bir ayırım içine gitmektedir. Bu anlamda Descartes'in kartezyen düalizme zemin oluşturan düşüncesi içerisinde, insanın kendi ötesindeki bir gerçeklik değil, *kendi kendisinin bilinci olarak, bu bilinç içerisinde mevcut olan şeyle ilgilenmeye başladığı görülmektedir*.*** Dış gerçeklik artık öne-konulan-şey olmuştur. Bu durum ise ruhsal anlamda ya da akıl anlamıyla da bir bölünmeyi ifade etmektedir.

Aynı şekilde bugün modern teknolojik kültürün insanın evrensel olarak değişmeyecek ideali olarak kendini göstermesi nedeniyle ideal olan ve gerçeklik arasındaki boşluk da kapanmıştır. Bu durum tek boyutlu usun etkinliğini ortaya koymaktadır. Heidegger'in tasarımıyla insanlar olarak kendi tümlüklü yaşantımızın dışına fırlatılmış bir etkinlik içinde bulunmaktayız. Tam da bu noktada insanın kendisi özne, yani *kendinin öznel bilinci* haline gelmiştir. Modern

*** Burada söz konusu edilmeye çalışılan, insanın kendi kendisinin şuurunda olması değildir. Bilinç, şuurdan ayrı bir anlamda kullanılmaktadır.

bilim yine Heidegger'e göre bu yeni özne konumunda bulunan bir insan eseridir.¹⁰ Oysa, Grekler için örneğin, "...Bilim, logosun içerdığı anlamlardan biri olarak, 'derinliğine düşünüp taşınmak' anlamına geliyordu..." Öte yandan bugün için bilim terimi güncel anlayışta, "herhangi bir bilgi disiplini veya branşı" anlamında kullanılmaktadır.¹¹ Bugünkü modern özne-nesne diyalektiği içinde aslında teknik, pozitif bilimden de önce gelmektedir ve insanın karşısına alarak yabancılaştığı dış gerçekliğin nesnelere artık bu teknolojik çağda, kullanımsal değerleri açısından farklı bir önem kazanmıştır. Bu anlamda her şeyi denetim altında tutmaya çalışan bu bilinç içerisinde nesnelere artık el-altında-duran (Alm: Bestand) olarak farklı bir nitelik kazanmışlardır.¹² Antik Çağdaki tekheden sonra, bugünkü teknolojinin serimlenişi boyunca, artık:

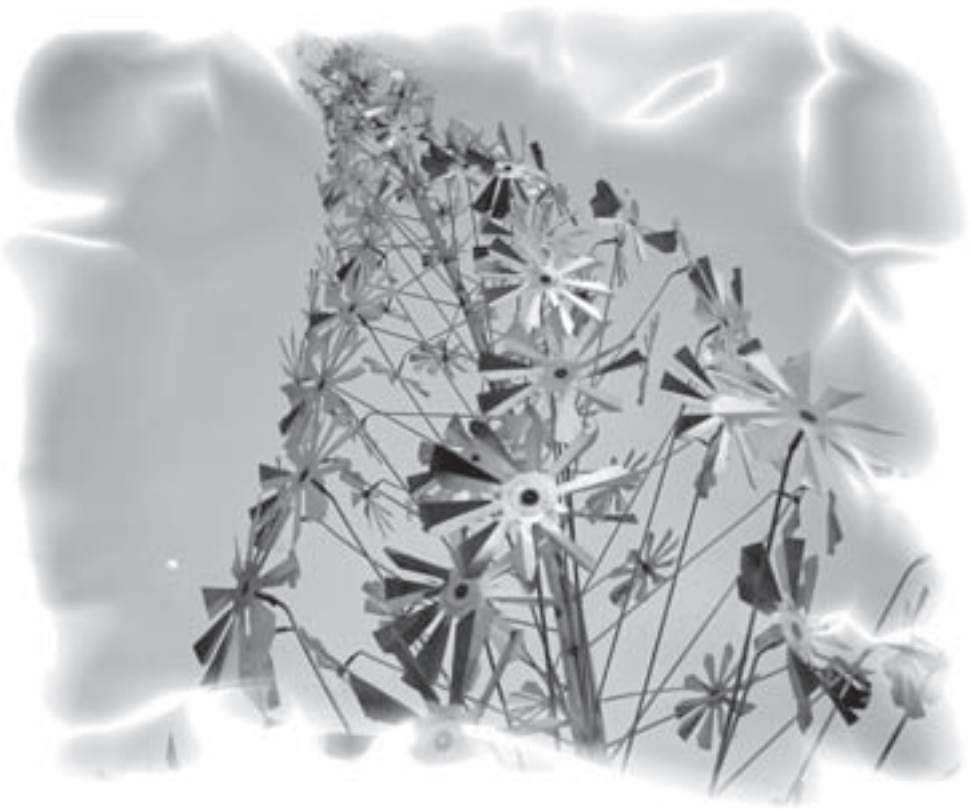
"Modern bilim adamı, şeylerin kendilerinde oldukları şekilde mevcut-olmalarına izin vermez. O şeyleri yakalar, nesnelleştirir ve kendi karşısına koyup (*adeta*) onları kurar. Ve bunu da şeylerin tasarımına ve kendisine özel bir şekil vermekle yapar."¹³

Böylece varolan artık olduğu-gibi değil, *tasarlanmış* bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Descartes'ın ardından "kartezyen" bilimsel çağ içerisinde insan, gerçekliğe adeta kendi zihinsel yapısını dayatmaya çalışmaktadır. Bu nedenle artık şeylerin oldukları gibi ortaya çıkmaları söz konusu değildir ve pozitif (modern) bilim çağında hiçbir şey olduğu gibi kendini göstermez

olur. Bu bağlamda modern insan, kurup yaptığı her şeyde Varlığın bir açığa-çıkmasının bulunduğunu unutmuştur ve bununla birlikte, insan ve Varlığın kaderi eşzamanlı olarak düşünülüp değerlendirilmelidir. Artık hiçbir şey “kendinde bir anlama” sahip değildir, “düzenlenebilirliğin” en önemli şey olduğu makine teknolojisinde ve modern fizikte yine Heidegger’e göre bir bakıma gerçekte nesne, nesne olarak ortadan kalkmıştır. O artık bambaşka bir düzenin içinde soğurulmuş ve onun, yani başka bir sistemin içinde bir göstergeye dönüşmüştür; bu başka şey pozitif bilim (modern) ve teknolojidir. Bu anlamda artık nesne, olduğu gibi nesne olarak görünüşe gelmez, artık ortaya çıkan modern özne ile nesne arasındaki bir bağıntıdır ve bu bağıntı denetim altına alınması gereken bir el-altında-duran’dır. Nitekim buradaki araçsallaştırma mantığı içerisinde sorulması gereken; “Bir teknoloji olan bilgisayarı ya da sistem tasarımını işleten şey, aynı şekilde teknolojinin bir parçası olan el ve onu harekete geçiren düşünce değil midir?” sorusudur.¹⁴ Ancak bugün daha büyük bir Varlığın parçası olan her şey kastedildiğinde, özellikle insan açısından, aslında hiçbir şeyin doğrudan doğruya kendi Varlığı içerisinde mevcut-olma-gücü kalmamış gibidir; bu bağlamda her şey yararcılık açısından modern düşünmeye transfer edilmekte ve bu anlamda kendi-olduğu-gibi ağırlığından uzaklaşmaktadır.

Yukarıda değinilen mantuksal pozitivizmin kavramsal bir tanımını yapmak gerekirse; bilgi dünyası olarak olguların değerlendirildiği bir bağlamda, bilgi süreci de mantuksal

çıkarımla sınırlandırılmıştır. Buna göre mantığın işlevi de belirleyici olarak “olgu dünyasındaki ilişkilerin açıklanması” şeklinde tanımlanmaktadır. Öte yandan, insanların *doğal tavır alışları* olarak görülen şeyin kendine özgü niteliği içinde yanılısamarlar da içerebileceği dikkate alınmaktadır. Özellikle gündelik yaşam kavrayışı için geliştirilen düşünce, usul ve yordamlar bilimsel pratik açısından yanıltıcı olabilir. Çünkü buradaki dil yapısı varoluşa bilimsel bir açıklama getirmeye yönelik olarak oluşturulmamıştır. Cümle ya da onun yuvası olan bir dil içinde nesneye ilişkin olarak, o nesnenin gerçek niteliklerine ilişkin bilgi olması gerekir. Bu bir doğruluk ölçütüdür. Ancak dil de sıklıkla *iğretilemeli (alegorik)* olarak kendini gösterir. Temelde seküler bir yapı gösteren modern bilimin neden ve nasıl böyle bir özellik kazandığını belirtmek gerekirse, bunun kökenlerinin her zaman karanlık olarak gösterilmeye çalışılan Orta Çağın ardından gelen bir süreç içinde değerlendirmesi yapılmalıdır. Kilise egemenliğindeki Orta Çağ da dahil olmak üzere o döneme kadar, toplum ve insan dünyasından fizik gerçekliğe kadar her şeyin *nasıl olması gerektiği* yönünde düzgüsel (normatif) bir geleneğin var olduğu görülmektedir. Oysa pozitivizm ve modern bilimle birlikte Yeni Çağdan itibaren dünyaya olduğu gibi bakılması, *her nasılsa öyle değerlendirilmesi* gerekliliği doğmuştur. Yani olması gerekenden, olgusal dünyaya geçiş yapılmıştır. Gerçekten olması gerekenin yerine ikame edilebilecek bir olgu olarak insanın ve eşyanın olduğu gibi değerlendirilmesi

mümkün görülmüş ve ayrıca yöntemsel olarak da tündengelimden tümevarıma geçiş yapılmıştır.

Pozitivizm çağın anahtar kavramlarından biri olarak bugün için pratik hayattaki sıradan sorunlarımızdan en derin felsefi açmazlara kadar, her konuda bilimin pozitif açıdan söyleyecek bir şeyleri olduğu düşünülmektedir ki, bu bir yönden olumlu sayılabilecek bir yaklaşımdır. Bununla birlikte, çağdaş bilimsel anlayışımızın özellikle belirli bir düşünsel türde olduğu ve çok belirli felsefi tartışmaların içinden doğduğuna da dikkat edilmesi gerekmektedir. Yukarıda belirtildiği gibi günümüz biliminin arka planında halen belirli bir ağırlık taşıyan felsefe, “Viyana Çevresi” olarak da bilinen filozof ve bilim adamlarının ortaya attıkları tezlerle belirlenen mantuksal pozitivistlerdir. Bu duruma koşul olarak düşünsel çevreler ve bilim dünyasında aranan düşünsel ve bilimsel bir berraklık için gösterilen adres olarak

mantuksal pozitivism gibi akımların ilerleyişi, aslında özellikle 19. yy sonu ve 20. yüzyılın başlarında insanın gelişimi bakımından kendi korku ve kaygılarına karşın bir dayanak bulma arayışı ve gelişen maddeci tezlerin etkilerinden kaynaklanmaktadır. Ayer, Carnap ya da Rheichenbach gibi mantuksal pozitivistler evren hakkında anlamlı önermeleri (sözünü ettikleri diğer metafizik önermelerden bağımsız olarak) yalnızca pozitif bilimin sağladığını ileri sürerek doğa bilimlerindeki disiplinlerin toplumsal alan için de gerekliliği üzerinde duruyorlardı. Mantuksal pozitivism sonradan her ne kadar bizzat bu paradigmayı ortaya koyan çevreler ve bazı düşünürler tarafından eleştirilmiş olsa da (Örneğin, bizzat A.J. Ayer’in kendisi gibi) çağdaş zihnin doğası üzerinde kalıcı etkiler bırakmış gibidir. Bu programın halen ağırlığını koruyan tarafı özellikle deneycilik ile ilgilidir. Buna göre gerçekliğe birebir tekabül etmekte (izomorfik) ancak tek

bir kavramsal sistemin varlığı kabul edilebilir. Ve “olguların betimlenmesi dışında” söylenebilecek herhangi bir sözün hiçbir olguya tekabül etmemesi ve olgunun bilgisini taşımadığı için anlamsız ya da bu çerçevede metafizik olarak tanımlanması söz konusudur.

Mantıksal pozitivistlere göre; kavramlar ve yargılardan oluşturulmuş bir doku olarak teori, söz konusu yargılar sistemi, olgular dünyasını birebir bir tekabül biçiminde yansıttığı takdirde doğru veya gerçekliğe uygundur. Yeni pozitivistlerin temel dayanak noktalarından bazıları Hume, Locke ya da Berkeley gibi analitik felsefecilerin çalışmalarına yaslanır. Özellikle Hume’un tüm düşünceleri algıya indirgemesi olan ve “duyumculuk” ifadesiyle tanımlanan yaklaşımı, günümüz ampirisizminin önemli temellerinden birisini oluşturmuştur. Hume, insanın tüm düşünsel etkinliğinin algılara dayalı olduğunu ve esas itibariyle düşüncenin kendisinin de zayıflamış bir algı olduğunu savunmuştur.**** Bu yaklaşım diğer bir analitik felsefeci olan Locke’un ünlü “tabula rasa” teoremi ile de örtüşmektedir, buna göre insan dünyaya zihni boş olarak gelir, zihin kendi başına boş bir zemindir ve temelde algılar yoluyla biçimlenir. Nitekim genel olarak doğruluk; düşüncemizin gerçekle uyuşmasından ya da karşılıklılığından yola çıkan bir gerçekliktir. Nesneye ilişkin düşünce ya da görüş ancak nesnenin kendisindeki niteliklere uygun ise doğrudur. Duyumsamacı düşünür Hume’a göre, aklın bu işlev içerisindeki

görevi, doğruluğun ve yanlışlığın ortaya çıkarılmasıdır: “Doğruluk ve yanlışlık, düşünceler arasındaki ilişkilerin gerçekte birbiriyle veya gerçek yaşantı ve olguyla” uyuşması sorunudur. Ayrıca Hume, Locke tarafından ortaya atılan ampirik bilgi teorisinden yola çıkarak; bilginin tek kaynağının “... Duyular yoluyla algılanan yaşantı ya da izlenim olduğunu” ileri sürmüştür. Bu yaklaşımlar içinde bilim ve metafiziğin ayrıştırılmasına özel bir gayret sarf edilmiş olup, bir önermenin doğru olup olmadığı -ya da doğrulanabilirliği o önermenin içerik olarak olgusal açıdan desteklenmesi ya da zıttı- bakımından ele alınır. Doğrulanabilirlik ise duyuusal deneye bağlıdır. Bu yaklaşım içerisinde verili olan dönüşümün kökenlerinde Immanuel Kant’ın *fenomen-numen ayrımı* bulunur. Ona göre dünyanın bilgisinin ulaşılabilir ve ulaşılabilir olmayan sınırları vardır. Bu bağlamda dünyanın bilgi konusu olan *fenomen* ile bilginin ulaşamadığı *numen* dünyası arasında kesin bir ayrım vardır. Bir başka açıdan numen kendi içinde şeydir (*ding an sich*). Nitekim fenomenler dünyası, numenlerin bilinebilen kısmına karşılık gelmektedir. Mantıksal pozitivistlerin ölçütlerine göre herhangi bir önerme ya doğrudan olgusal bir dil ile ya da bunun bir kısaltması olarak ifade edilmelidir. Bu açıdan felsefe de Ayer’in savunduğu gibi, aslında bilim tarafından gerçekleştirilmesi beklenen dünyayı betimleme işlevi ile değil, “ancak bilimlerin kullandıkları kavram ve ispatlama yöntemlerini açıklığa kavuşturmakla ilgilenmelidir.”

Pozitivizmin ve teknolojinin insan gerçekliğine yakınlaşması durumu ile ilgili olarak artık günümüzdeki

**** David Hume’un 18. yy.daki duyumcu felsefesi için en önemli eseri ve ayrıntılı bilgi için bkz. Hume, D. *İnsan Doğası Üzerine Bir İnceleme*(1739-40). Çev: Aziz Yardımlı. İstanbul: İdea Yayınevi, 1997.

teknokültür içerisinde insan bedenine implantlar yerleştirilebilmekte ve yine insan vücuduna veri yüklenebilmektedir. Ayrıca bilgisayarın insan beyniyle yönetilmesine yönelik deneylerde başarı sağlanmıştır. Bu gelişmelerin bir örneği, daha bu teknolojilerin gelişmediği bir dönemde çekilen ve bir kült sinema eseri olan *Johnny Mnemonic* filminde***** bir gelecek tasarımı olarak verilmişti. Filmin teması ve üzerinde durduğu en önemli konu; pozitif tekno-kültür karşısında edindiğimiz kimi olanakların, bizim gerçek insani değerlerimizin, teknolojinin sağladığı olanaklara karşın birer mübadele konusu oluşturup oluşturmayacağı üzerine kuruluydu. Bugün yitirilen insani değerlerin teknolojik ve bilimsel açıdan telafi edilip edilemeyeceğini sorguluyoruz. Yoksa teknolojinin ya da tekniğin, hakikatin gerçek anlamda cisimleşmesini sağlayıp sağlamadığı hakkında bilgimiz yetersiz mi kalmaktadır? Filmde Mnemonic gerçekte tam da kişisel çocukluk anılarını kaybederek beynindeki hafıza bölümünü, yeni verilerin yüklenebilmesi için açmaktadır. Çocukluk anılarını silerek çok önemli şifreli verilerin vücuduna yüklenmesine izin vermektedir. Burada gerçek insani değerler ve tekno-kültürün beraberinde getirdiği enformasyonun mübadelesi sonucu, filmde dünyayı kasıp kavuran bir nörolojik hastalığın tedavisinin kendi zihnine yüklenmesi, insanlığı bir kurtuluşa götürmektedir. Mnemonic'in beyninde şifrelenen kod, aslen tamamen görsellik duygusu aracılığı ile doğrulanmakta olan bir

dünyanın temsili gibi görünmekte ise de; gerçekte ancak bu şekilde, yani filmdeki temsil aracılığı ile verili olan bir alternatif dünya tasarımıdır. Öte yandan hakikatin hiçbir zaman gözden çıkarılamayacağı ve duyularla doğrulanan dünyanın değil, hakikatin yine kendi kendini kanıtlayan boyutunun ortaya çıkışını beklemek üzere zaman giderek daralmaktadır. Fakat pozitif bilim ve teknolojinin, bizzat insanın Varlıktaki temelini yerini alması durumunda, elimizdeki bilgilerin yetersizliğinin üzeri örtülerek yansıtılması, içinde bulunduğumuz dönemin bir hiper-gerçeklik boyunca ortaya çıkan hakiki ikilem ve çıkmazı olarak beşeriyetin orijinal menşei dışındaki bir eksen doğrultusunda kendini gösterecektir. □

NOTLAR:

- 1 Ön. Ver. Atayman, V. 2000, s.11.
- 2 Cassirer, E. *Sembolik Formlar Felsefesi I: Dil*. Çev: Milay Köktürk. Ankara: Hece Yayınları. 2005, s.48.
- 3 Eriş, U. "Sanal Molotov", *VDergi*, Eskişehir: 2006, sayı:1: s.15.
- 4 Ön. Ver. Eriş, U., 2006.
- 5 Eriş, U. "Sanal Molotov 2", *VDergi*, Eskişehir: 2006, sayı:2: s.41.
- 6 Ellul, J. *Teknoloji Toplumu*. Çev: Musa Ceylan. İstanbul: Bakış Yayınları 2003, s.415.
- 7 Özlem, D. *Siyaset, Bilim ve Tarih Bilinci*. İstanbul: İnkilap Kitabevi. 1999, s.225.
- 8 Ön. Ver. Lecktorsky, V. 1998, arka kapak sayfası.
- 9 Heidegger'den aktaran Özlem, 1999, s:226.
- 10 Heidegger, M. *Tekniğe İlişkin Soruşturma*. Çev: Doğan Özlem. 2. Basım. İstanbul: Paradigma Yayınları 1998, s.19.
- 11 Ön. Ver. Heidegger, M. 1998, s.20.
- 12 Ön. Ver. Heidegger, M. 1998, s.21-22.
- 13 Ön. Ver. Özlem, D. 1999, s:228.
- 14 Mansfield, N. *Öznellik*. Çev: Hüsamettin Çetinkaya ve Rahmi Durmaz. İzmir: Aralık Yayınları, 2006, s.197.

***** Başrolünde Keanu Reeves'in oynadığı film Türkiye'de "Kurye" adıyla gösterilmiştir.

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

03 MART	Kendi Kendine Telkin	Zümrüt ERKİN
10 MART	Dinlemenin Zen'i.....	Tülin ETYEMEZ
17 MART	Günlük Yaşamın Görülmeyen Dinamikleri.....	Alpaslan CEBBAROĞLU
24 MART	Kutsal Sesler	Cemal GÜRSOY
31 MART	Kirlian Fotoğrafçılığı-Aura Terapi	Nathalie BAULANOVA

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zariği Apt. No: 4/6 Beyoğlu / İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •
Faks: (0 212) 252 07 18 • email: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

03 MART	Varlıksal Eşitlik İlkesi	Ercüment KAYA
10 MART	İnsan Negatif Düşünceden Kaçabilir mi?	İsmet YALÇIN
17 MART	Ortak Alan Kurmanın Önemi	Adnan ERSOY
24 MART	Hayat Nasıl Anlam Kazanır?	Günay YALÇIN
31 MART	Çağdaş Psikolojide Yeni Akımlar ve Ruhsallık	Seyhan OKAN

Yer: Necatibey Cad. No: 72/7 06430 • Tel: (0 312) 231 28 57 • Faks: (0 312) 325 60 42 •
email: aradposta@yahoo.com • www.arad.gen.tr

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

10 MART	Ruhsal Açından Karma Anlayışı	Engin EMİR
24 MART	Gizli Öğreticilik: Ezoterizm	Nusret Sefa YILMAZ

Yer: Mustafabey Cad. No: 1/1 Kat: 6 Da: 24 Berki Apt. Alsancak / İzmir
Tel: (232) 464 00 17 • email: irader@superonline.com • www.irad.org

Not: Konferanslara katılım ücretsizdir, ancak yerimiz sınırlı olduğundan lütfen 464 00 17 no'lu telefonumuzu arayarak kayıt yaptırınız.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

03 MART	Ruhsal Söyleşiler (Video Konferans)	Ergün ARIKDAL
10 MART	Kendini Gözlemlemek ve Hatırlamak.....	Zülal ÇEVİK
17 MART	Plansal Tekamül	İlkay ATILLA
24 MART	Küresel Bilinç	Bilgehan MERAL
31 MART	Kozmik Oyun.....	Tümerhan MERAL

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 Tel: (0 322) 454 60 29
E-mail: adrad@ttnet.net.tr

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR.
GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

12. Gezegen: Zecharia Sitchin.....	22 TL
Agarta: Rene Guenon.....	12 TL
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre.....	5,5 TL
Ayurveda: Roy Eugene Davis.....	11 TL
Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi".....	11 TL
Batık Ülke Mu Uygarlığı: H. Stephan Santesson.....	11 TL
Beyaz Kartal/Güzel Hayatı Yaratmak.....	6 TL
Bilinmeyen Gücümüz: Dean I. Radin.....	21 TL
Büyük İnisyeller: Edouard Schure.....	35 TL
Büyük Sentez: Tekamül: Ergün Arıkdal.....	13 TL
Çağlar Boyu Uçan Daireler.....	9 TL
Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin.....	6 TL
DDA-Evren Dili: Ingo Swann.....	11 TL
Değişime Doğru: Ergün Arıkdal.....	8 TL
Devre Sonu: Ergün Arıkdal.....	20 TL
Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir.....	19 TL
Doğmadan Önceki Hayatımız: H. Wambach.....	7 TL
Edgar Cayce: Thomas Sugrue.....	25 TL
Enerjiler: John G. Bennett.....	8 TL
Enerji Beden Hekimliği: Dr. Janine Fontaine.....	9,5 TL
Enki'nin Kayıp Kitabı: Zecharia Sitchin.....	21 TL
Enneadlar: Plotinos.....	16 TL
Enn: Jean E. Charon.....	11 TL
Eşzamanlılık: Allan CombsMark Holland.....	10 TL
Evrensel İnsan: Ergün Arıkdal.....	16 TL
Fallar: Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson.....	9 TL
Geleceğin Felaketleri: Alparslan Salt.....	7,5 TL
Gerçek Dünyadan	
Manzaralar: G. I. Gurdjieff.....	18,5 TL
Gerçek Varlık Ruhur: Leon Denis.....	8 TL
Gizli Öğreticilik: Ergün Arıkdal.....	9 TL
Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne	
Psikolojik Yorumlar: 1.Cilt, Maurice Nicoll.....	30 TL
Günlük Sofroloji: Jean Yves Pecollo.....	10 TL
Herkes İçin Ötealem Rehberi: G.M. Roberts.....	13 TL
Her Şey Mümkündür: Roy Eugene Davis.....	10 TL
Hinduizm: Swami Nikhilananda.....	15 TL
Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının	
Tenasüh İnançıyla İlişkisi: Dr. A. İ. Yitik.....	8 TL
İçsel Gerçeklik: Paul Brunton.....	10 TL
İki Dünya Arasında: F. Wiedemann.....	14 TL
İlahi Karşılaşmalar: Zecharia Sitchin.....	22 TL
İlke Hakikat ve Vazife Adamı Ergün Arıkdal.....	7 TL
İnsanın Kaderi: Edgar Cayce.....	12 TL
İnsanın Gerçeği - Kendini Bilmek: P.D. Ouspensky.....	25 TL
İpnoz ve Ötesi: Lee Pulos.....	9 TL
İsa Keşmir'de mi Öldü?: S. Obermeier.....	8 TL
İsis ve Osiris: Plutark.....	13,5 TL
Karma ve Tekrar Doğuş: Dr. H. Motoyama.....	12 TL
Kartalin Uçuşu: J. Krishnamurti.....	10 TL
Kayıp Diyarlar: Zecharia Sitchin.....	18 TL
Kendini Bilien Evren: A. Goswami.....	22 TL
Keops ve Sfenks: Georges Barbarin.....	10 TL
Kozmik Sempati: David Spangler.....	17 TL
Kozmik Şifre: Zecharia Sitchin.....	19 TL
Kriya Yoga Felsefesi ve	
Uygulaması: R. Eugene Davis.....	5,5 TL
Kutsal Tesirler: J. G. Bennett.....	8,5 TL
Küresellik: Cengiz Çevre.....	7 TL
Manyetizm: Ergün Arıkdal.....	9 TL

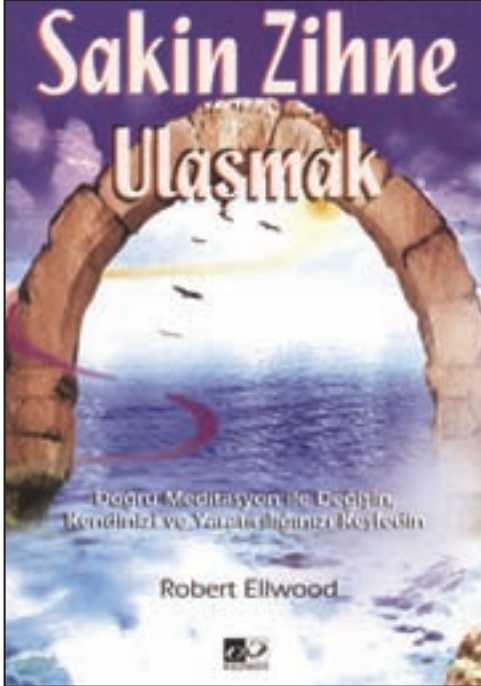
Metapsişik Terimler Sözlüğü: Ergün Arıkdal.....	10 TL
Mısr'ın Ölümler Kitabı.....	19 TL
Ne İçin Yaşıyoruz?: J. G. Bennett.....	8 TL
Otopsi Roswell Olayı: Y. Tokathı.....	9 TL
Ölüm Sonrası: Colin Wilson.....	22 TL
Ötealem Deneyleri: Dr. Gary Schwartz.....	19 TL
Parapsikoloji ve Felsefe: David Ray Griffin.....	9 TL
Pozitif Yaşam: Ergün Arıkdal.....	19 TL
PsikoRegresyon: Dr. Francesca Rossetti.....	11 TL
Psikosentez: Will Parfitt.....	10,5 TL
Ruhsal Alemin Işığı: Silver Birch.....	10 TL
Ruhsal Alemin Sonsuz İmkânları: A. Pauchard.....	6 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1: Dr. K. Nowotny.....	10 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Dr. K. Nowotny.....	11 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny.....	10 TL
Ruhsal Hayatın Değişimi/	
Metamorföz: Rudolf Steiner.....	8 TL
Ruhsallık Üzerine Denemeler: Ergün Arıkdal.....	8 TL
Rüyalar: Sevdâ Yücesoy.....	15 TL
Semboller Ansiklopedisi: Alparslan Salt.....	28 TL
Sevinç ve Güzellik Aemleri•	
Kader Bilmecesi: A. Pauchard.....	7 TL
"Suur" Gerçeğin Araştırılması: P. D. Ouspensky.....	7,5 TL
Şakra Teorileri: Dr. Hiroshi Motoyama.....	16 TL
Tanımlam ve İnsanların	
Savaşlar: Zecharia Sitchin.....	20 TL
Tanın'nın Eczanesinden Sağlık: Maria Treben.....	20 TL
Tekrar Doğuş 1. Cilt.....	12 TL
Tekrar Doğuş 2. Cilt.....	13 TL
Tekrar Doğuş 3. Cilt.....	13 TL
Tüm Yönleriyle Medyomluk: Ergün Arıkdal.....	11 TL
Umut Habercileri: Paola Giovetti.....	12 TL
Uzay Gemilerinde: George Adamski.....	9 TL
Uzaylı Dostlarımız: Howard Menger.....	9 TL
Vazife: Dr. Bedri Ruhselman-Ergün Arıkdal.....	9 TL
Vizüalizasyon: Ursula Markham.....	10 TL
Yaşamın Amacı-Kendini Bilmek: E. Arıkdal.....	13 TL
Yay ile Ok Atış Sanatında Zen: E. Herrigel.....	5,5 TL
Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları: J. G. Bennett.....	8 TL
Yeni Çocuklar ve Ölüme	
Yakın Deneyimler: P.M.H. Atwater.....	17 TL
Yüce Benliğin Bilgeligi: Paul Brunton.....	13 TL
Zaman Başlarken: Zecharia Sitchin.....	20 TL

*****

Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır).....	5 TL
(Yurt içi abone: Yıllık).....	60 TL
(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci).....	52 TL
(Yurt dışı abone: Yıllık).....	75 Euro
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19.....	10 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34.....	12 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35.....	14 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36.....	16 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37.....	18 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38.....	20 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39.....	22 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40.....	24 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41.....	26 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42.....	30 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43.....	34 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44.....	40 TL

Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Bir Yaşamınız Daha Olsa:</i> Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl.....	15 TL
<i>Çalın Sarkaç:</i> Itzhak Bentov.....	18 TL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi:</i> J. V. Belle.....	11 TL
<i>Dünya'ya Mektup:</i> Elia Wise.....	16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı:</i> Judith Stanton, Pat Rodegast.....	18,5 TL
<i>Göksel ve Yersel Işıklar:</i> Wilton Kullmann.....	10 TL
<i>Hiçlik Denen Yer:</i> Zeynep Camat.....	14 TL
<i>İçten Dışa Değişim Teknikleri:</i> U. Markham.....	11 TL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin:</i> William Bloom.....	13 TL
<i>Kızılderili Bilgeligi:</i> Timothy Freeke.....	11 TL
<i>Küçük Mucizeler:</i> Judith Leventhal.....	11 TL
<i>Koruyucu Meleğiniz Konuşuyor:</i> Jonathan Cainer.....	12 TL
<i>Koşulsuz Mutluluk:</i> H. R. Cushnir.....	12 TL
<i>Mandala:</i> Helga Fiala.....	18 TL
<i>Masumiyete Dönüş:</i> J. M. Schwartz.....	16 TL
<i>Mong:</i> Hendrick Vannek.....	10 TL
<i>Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi:</i> Robin Norwood.....	14 TL
<i>Seçtiğin Yaşam Seninindir:</i> Barbara Sher.....	14 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı</i>	
<i>Kurmak:</i> D. Zohar-Dr. I. Marshall.....	19 TL
<i>Strese Son!:</i> Alix Kirsta.....	20 TL
<i>Tui Na Çocuk Masajı:</i> M. Mercati.....	18,5 TL
<i>Zararlı Işıklardan Korunma:</i> W. Kullmann.....	11 TL

Ege Meta Yayınları Fiyat Listesi

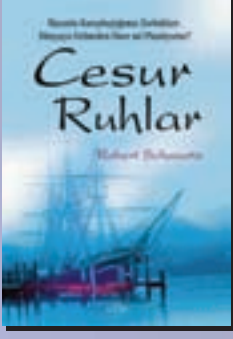
<i>Alexander Tekniği:</i> Jonathan Drake.....	15 TL
<i>Batık Kıtaya Mu'nun Çocukları:</i> James Churchward.....	15 TL
<i>Beethoven ve Ruhsal Yol:</i> David Tame.....	14 TL
<i>Bilinmeyen Jung:</i> Stephan A. Hoeller.....	14 TL
<i>Bitmemiş Senfoniler:</i> Rosemary Brown.....	10 TL
<i>Çocuğumuzun Ruhsal Eğitimi:</i> D. Carroll.....	15 TL
<i>Çocuklara Ö: Saygı ve Değerleri Öğretmenin</i>	
<i>100 Yolu:</i> D. Loomans-J. Loomans.....	16 TL
<i>Frodo'nun Arayışı:</i> Robert Ellwood.....	14 TL
<i>Geleceğe Ait Kitle Rüyaları:</i> H. Wambach.....	15 TL
<i>Geleceğin Psikolojisi:</i> Stanislav Grof.....	16 TL
<i>İngelenenin İyileştirici Gücü:</i> M. L. Rossman.....	14 TL
<i>İnsiyeler İçin Astroloji:</i> Pappus.....	9 TL
<i>İyileşmenin Simyası:</i> Dr. Edward- C. Whitmont.....	14 TL
<i>Kabile Geri Döndü:</i> Janet Cunningham.....	14 TL
<i>Kalbin Dili:</i> Dr. Paula M. Reeves.....	14 TL
<i>Kaos:</i> John Briggs-F. David Peat.....	13 TL
<i>Kendi Kendine Telkin:</i> Emile Coue.....	11 TL
<i>Kutsal Evrim:</i> Edouard Schure.....	13,5 TL
<i>Masal Dağı'nın Sırrı:</i> Gündüz Öğüt.....	10 TL
<i>Mısır'da Ölüm Sonrası Fikri:</i> W. Budge.....	10 TL
<i>Mısırlıların Kökeni:</i> A. Le Plongeon.....	12 TL
<i>Nehrin İki Yakası:</i> Gündüz Öğüt.....	11 TL
<i>New Age (Yeni Çağ):</i> Lorna St. Aubyn.....	10 TL
<i>Perilerin Gerçek</i>	
<i>Dünyası:</i> Dora Van Gelder.....	10 TL
<i>Psikoyolculuk:</i> John Perkins.....	10 TL
<i>Psikik Arkeoloji:</i> Stephan A. Schwartz.....	15 TL
<i>Psikik Korunma:</i> Fadime Emir.....	13 TL
<i>Psikik Şifacılık:</i> Alfred Stelter.....	16 TL
<i>Ruhların Yolculuğu:</i> Michael Newton.....	15 TL
<i>Ruhsal Şifa:</i> Dora Kunz.....	14,5 TL
<i>Rüyalarınızdan Yararlanın:</i> G. Öğüt.....	12 TL
<i>Sağlık İçin Enerji Çalışmaları:</i> F. Sills.....	13 TL
<i>Sorumluluk Sahibi İnsanlar</i>	
<i>İçin Öneriler:</i> P. Brunton.....	9 TL
<i>Safağı Getirenler:</i> Gündüz Öğüt.....	11 TL
<i>Şakvalar ve Enerji Alanları:</i> D. G. Kunz.....	13 TL
<i>Tüm Yönleriyle Reiki:</i> Walter Lübeck, Frank Arjava Petter, William Lee Rand.....	15 TL
<i>Uyanış:</i> Charles T. Tart.....	16 TL
<i>Yaşamımızdaki Bilgelik:</i>	
<i>Dr. Rachel Naomi Remen.....</i>	14 TL
<i>Yeni Bir Yaşam Bilimi:</i> R. Sheldrake.....	15 TL
<i>Zamanda Yolculuk:</i> J. H. Brennan.....	11 TL
<i>Zihinsel ve Bedensel</i>	
<i>Geçiş Teknikleri:</i> Reşat Güner.....	11 TL

Kozmos Yayınları Fiyat Listesi

<i>Sakin Zihne Ulaşmak:</i> Robert Ellwood.....	9 TL
<i>Güç Noktalarınızı Keşfedin:</i> K. S. Davis.....	9 TL
<i>Kendi Kendine Geçiş:</i> Karl O. Steober.....	9 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

Cesur Ruhlar

Robert Schwartz

EN BÜYÜK ZORLUKLARINIZIN DAHA DERİN ANLAMININ NE OLDUĞUNU ANLAMAK İSTER MİSİNİZ?

Sık sık "kötü" bir şey olduğunda bu, yok yere acı çekme gibi görünebilir. Peki, ya en zorlu deneyimler doğmadan önce planladığımız gizli amaçlarla doluyorsa? Hayatınızdaki koşulları, ilişkileri ve olayları kendiniz seçiyor olmasanız? Bu sayfaların içinde on kişinin -tıpkı sizin gibi- doğmadan önce deneyimlemeyi planladıkları büyük zorluklar bulunmaktadır. Yazar Robert Schwartz dört yetenekli medyomla çalışarak bu on kişinin neleri, niye seçtiklerini keşfediyor. Ruhların, onları bekleyen yaşam sürelerinden umduklarını tartıştıkları doğum öncesi planlama celselerini bize sunuyor. Bunu yaparak biz ölümsüz varlıkların mücadelelerimizi ve bizi bekleyen başarılarımızı tasarladığımız öteki tarafa açılan bir pencereyi aralıyor..

368 sayfa, Meta Yayınları

Dünya Tarihçesi

Keşif Seferleri

Zecharia Sitchin

Bu kitap Zecharia Sitchin'in çok satılan kitaplarının onuncusudur. Zecharia Sitchin Dünya Tarihçesi adı altındaki önceki kitapları tanrılar ya da insanlar olarak anılan ötekilerin yaptıklarını ve tarihlerini gözlemleyerek yazmıştır. Bu kitapta uzaklara giderek, kendisi için önemli olanları görerek, tanıklıkları şahsen doğrulayarak, ticaret yollarının ve uçuş alanlarının uygulanabilirliğini kontrol ederek kendi arama ve araştırma hikayelerini okuyucularıyla paylaşmaktadır.

338 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

Enneadlar

Plotinos

Plotinos, Yeni Eflatunculuğun kimilerine göre en önemli temsilcisi, kimilerine göre de kurucusudur. Öğrencisi Porphyrios'un *Enneadlar* (Dokuzluklar) başlığı altında topladığı yapıt, onun son derece dostça bir havada geçen, önceki Eflatun ve Aristo Yorumları'ndan parçalar okutup ardından da kendi görüşlerini aktardığı ve tartışmayı asla sınırlamadığı derslerinde incelemek üzere kaleme aldığı öğretisidir. Bu kitabın ve büyük filozofun öğretisinin, ezoterik geleneğin zaman zaman anlaşılması zor anlarına da ışık tutarak gayretli araştırmacıların zihinlerinde yepyeni açılımlar meydana getireceğine, yüksek bir ilhamın ve çağların derinliğinden süzülüp gelmiş bilgi ışığının yalın bir örneği olarak da, ruhsallığın izinde kendi varlığının ve yaratılmış olanın anlamını kavramaya çalışan samimi yüreklere bir coşku yaratacağına kaniyiz.

272 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

Psişik Korunma

Fadime Emir

Hepimiz sürekli bir enerji alışverişi içerisinde yaşarız. İşte bu alışverişler içerisinde zaman zaman kendi enerji alanımızı korumamız gereken durumlar olabilir. Aksi halde enerjimizi çabuk tüketebilir ve çeşitli rahatsızlıklarla karşı karşıya kalabiliriz. Elinizdeki kitap çeşitli ortamlarda kendinizi psişik olarak nasıl koruyabileceğiniz, enerjilere karşı olan farkındalığınızı nasıl geliştirebileceğiniz, içinde yaşadığınız ortamların enerjisini nasıl temiz tutabileceğiniz konusunda pek çok bilgi ve uygulamaları içeren kapsamlı bir kaynak eserdir.

192 sayfa, Ege Meta Yayınları

